

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Tertia Pars Evangeliorvm Festivalium, quæ in præcipuis Sanctorum ferijs
leguntur, ab aduentu Domini inchoata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

TERTIA PARS

EVANGELIORVM FESTIVALL
um, quæ in præcipuis Sanctorum serijs leguntur,
ab aduentu Domini inchoata.

IN DIE S. ANDREAE APOSTOLI.
EVANGELIVM IOANNIS, CAP. I.

ARGVMENTVM.

Commonstrat populis Agnum te Christe Ioannes.
Discipulos cuius suscipit inde duos.

Ltera lux aderat rursum, cū
fortè Ioannes
Discipulis staret coniunctus
in agmine binis.
Hic iterum casu Christum
confexit euntem.

Protinus exclamans turbam sic dixit ad omnem:

M Cernitis

EVANGELIA

Cernitis ecce Dei uerum, qui præterit, Agnum,
Victima qui tollet mundi peccata redempti.
Hanc ubi Discipuli uocem cepere Ioannis,
Continuò linquunt ipsum, Christoq; propinquunt.
Illiū attento uestigia corde sequentes,
Ad quos tum placido uultu conuersus Iesus:
Queritis hic socij quem nostris cœtibus inquit.
Respondere duo: Rabbi uenerande Magister
Hospitium monstrare tuum dignere precamur.
Ille refert: si tecta libet spectare, uenite.
Vocibus his parent cupidi, Christumq; sequuntur.
Iamq; propinquantes cernebant hospita tecta,
Quæ simul ingressi domino mandante fuerunt,
Consumpsere diem uarijs sermonibus illum,
Plurima cum Christo uerbis alterna loquentes.
Multæ Dei Natum de relligione rogabant,
Abdita quæ sensu prædixerat ante Ioannes,
Et spacio instabant iam perficienda propinquum.
Altera iamq; dies decimam produxerat horum,
Discipuli quando redeunt, Christumq; relinquent.
Illiū auditis sermonibus inter eundum
Assidue intenti cælestia dicta reuoluunt,
Multæ uiri uirtus animo, multæq; recursant
Egregiæ uoces, hærent in pectore uultus:

Explcit

FESTIVALIA.

Expleri mentem nequeunt, ardentq; loquendo,
Vnus at illorum, qui talia uerba Ioannem
Dicentem audierat, Christum fueratq; secutus,
Frater erat Petri Andream dixere, Symonis,
Filius anni qui piscatoris Ionæ
Retia tractabat capiendis piscibus apta.
Hic fratrem rediens offendit forte Symonem,
Ad quem suscipiens tali sermone profatur:
Vidimus & uero cognouimus ore loquentem
Meßiam Domini, per quem tot sacerdantes
Optarunt prisci, nec eos sua uota iuuabant:
Nunc demissus adeat celo uisibile numen,
Exhibit & se se aetherea uirtute perunctum.
Ipse Deum uidi, uocemq; his auribus hausi,
Nec dubijs illum licuit cognoscere signis
Admiranda manu peragentem, & uoce loquenter.
Si tamen ista tibi mens credere leua recusat,
Efficiam quod illum manifesto corpore cernas.
Huc ades & prompte uestigia nostra sequaris:
Sic ait Andreas fratri, dextraq; prensum
Dicit in hospitium Christi festinus Iesu,
Atq; illum Domino silit, fratremq; fateur.
Aspiciens uero Petrum sic cœpit Iesus:
Non ne Symon tu Petrus ades prognatus Ionæ?

M 2 Post

EVANGELIA

Postmodò sed nobis Cephas dicere, tibiq; Hoc cognomen erit firmæ de robore petre. Nam tu petra mei fies firmissima uerbi, In quo synceræ fidei doctrina recumbet. Nunc igitur pisces & retia iacta relinquent Me sequere, ut fias nostri pars inclita regni, Et capias homines per sacra retia uerbi; Sic prædam referes summo pescator Olympo.

IDE M EVANGELIVM EX MATTHÆI

Cap. III. sic translatum.

ARGUMENTVM.

Petrus & Andreas pelago dum retia iactant, Ad se preteriens Christus utrumq; uocat.

Ad maris incedens Galilæi littora Christus Confexit geminos æquali corpore fratres, Scilicet Andream iuuenem, Petrumq; Symonem, Retia mittebant liquidas qui forte sub undas, Ut medio captos traherent è gurgite pisces. Nam teneris fuerant assueti semper ab annis Retibus æquoream iactis educere prædam, Atq; hamos tractare leues, cymbaq; uolanti Currere per medium remis sulcantibus undam, Hanc pater annos natis præceperat artem, Qua sibi præsidium uitæq; alimenta pararent.

Verum

DOMINICALIA.

Verum fata viros aliò diuina uocabant.
Hos igitur lato cernens in littore Christus
Sustulit exclamans talem de gutture uocem:
Huc properate uiri, mox retia linquite uestra,
Meq; ducem uobis de cælo sumite missum.
Namq; ego uos longè meliori sorte beabo:
Amplius haud pisces uitrea capietis in unda,
Sed mihi mortales prædam capietis Olympo.
Hec uos, hæc alios faciet piscatio saluos:
Sic ait, ast illi diuino numine tacti
Retia squamosis cum piscibus arcta relinquunt,
Et Dominum celeres studio feruent sequuntur:
Accipiuntq; aliam mutato pectore mentem.
Iamq; hinc digrediens cum processisset Iesus,
Conspicit ecce alios Zebedæi pignora fratres,
Maiores natum Iacobum, pariterq; Ioannem,
Qui cum patre suo subducta naue sedentes
Retia solerti reparabant fracta labore,
Claudebantq; nouo distenta foramina limo:
Hos etiam Dominus blando sermone uocauit,
Ipsius ut fiant socij, chariq; ministri.
Nec mora pescigera linquunt cum naue parentem,
Atq; nouo Christi studio mandata capeſſunt.

M 3 IN

EVANGELIA

IN DIE S. THOMAE APOSTOLI,
EVANGELIVM IOANN. CAP. XX

ARGUMENTVM.

Non credit Didymus Christum de morte rediit,
Ni digitis tangat uulnera quina prius.

Vm foribus clausis ueniens intrarat Iesus,
Hic ubi Discipuli trepidanti corde sedebant,
Adsuit haud illis Didymi cognomine Thomas.
Ergo reuertenti reliqui dixere sodales:
Vidimus hic Dominum praesenti corpore uiuum.
Ille respexit nisi signa notem manuumq; pedumq;
Clauorumq; meis digitis uestigia tangam,
Et lateris misso contrectem pollice uulnus.
Credere non possum reducem de morte Magistru.
Iamq; dies octauus erat transactus ab illo
Tempore, quando iterum conclusa per ostia Christi
Ingr.

FESTIVALIA.

Ingreditur, præsens aderat tunc agmine Thomas.
Constitit in medio Dominus, pacemq; precatur
Discipulis de more suis: hinc uersus ad ipsum
Rettulit hec Thomam: Digitos huc mitte, meaq;
Cum pedibus continge manus, mea uulnera cerne,
Et latus explora perfoſſum cuſpidis iectu:
Nec ſicut fueras, poſthac incredulus eſto,
Surrexiſſe tuum potius ſed crede Magiſtrum.
Talia dicenti Didymus reſpondet et inquit:
Tu mihi Christe Deus uerè eſt, Dominiſq; ſalutis,
Da ueniam infirmæ fidei, dubitauiimus ante,
Poſtmodò ſed toto firmatus pectore credam.
Rettulit hic Dominus: Credis que uifa beati,
Talia qui credunt, licuit que cernere nunquam:
Et tamen interea fidei ſtant robore firmi,
Talibus eterne debentur præmea uite.

IN DIE S. STEPHANI PROTOMARTYRIS
EVANGELIUM MATTH. XXIII.

ARGUMENTVM.

Crudeles animos Iudeæ gentis Iefus
Precinit, in ſeruos diraq; facta ſuos.
CVM proceres Legis quondam taxarat Iefus
Impia commemorans fucatae crimina uitæ,
Rettulit has imo commotum pectore uoces:

M ♀ Ve

EVANGELIA

V&e uobis Scribae Pharisaeaq; secta malignis
Dedita consilijs, & inani turgida fastu.
Gypsatis video similes uos esse sepulchris,
Qu&e foris apparent cultu speciosa: sed intus
Plena cadaueribus squallent atq; o&bigr;ibus atris:
Sic & uestra foris sanctissima uita putatur
Omnibus, & morum speciem pr&efertis honestam:
Interiora tamen cum pectora sorde laborent
Multiplici, & uitam corrumpat hypocrisis omni:
V&e uobis iterum Scribae simul & Pharisai,
Cura prophetarum quibus est ornare sepulchra,
Sanctorum extruitis monumenta: clara uirorum,
Talia dicentes: Si nos transacta tulissent
Tempora, qu&e nostris maioribus ante fuerint,
Cede Prophetarum non h&ec imbuta fuisse:
Dextera: particeps nec tanti criminis unquam
Corde fuissemus nil commiserante futuri.
Talia fucato cum dicitis ore loquentes,
Illorum sobolem uos scilicet esse probatis,
Qui sanctos domini rapuerunt morte Proph&etis.
Uos quoq; mensuram uestrorum implete parerum,
Illi ut similem mercedem aliquando feratis.
Impia progenies serpentum plena ueneni,
Iudicium seu& qua uos ratione Gehennae

Effugietis

DOMINICALIA.

Effugietis atrox, quod uobis iure paratum est:
En ego uenturos ad uos quoq; mitto Prophetas,
Prudentesq; uiros Domini Legisq; peritos:
Ex quibus ipsi aliquos perdetis morte nephanda,
Figetisq; cruci miserios nil tale merentes.
At alios multo saeu iubice flagelli
Reddetis laceros, multoq; cruore fluentes.
Talia captiuis fieri Synagoga uidebit,
Tristia pro sacris cernens exempla docendis,   "
Nec satis illud erit, pelletis ab urbe, domoq;
Immeritos paſsim uelut impia pondera terre.
Nec requies miseris dabitur, ſpaciumq; manendi,
Exilium sed triste coalent hinc inde fugati,
Errabunt rerumq; inopes atq; omnium egeni.
Ah quoties uitæ cupient p̄eponere mortem,
Orabuntq; patrem ſeſe his exoluere curis.   "
Tantorum miseris eritis uos cauſa malorum:
Scilicet ut ſupra ueniat uos iudicis ira,
Exigat & iuftas omni de ſanguine poenas,
Qui fuit effusus crudeli cæde piorum
Tempore ab innocui, fratri qui cæſus, Abeliſ,
Vſq; ad Zacchariam Barachia patre creatum,
Immeritum cuius profudit uestra cruorem
Dextera, quā templum ſitus eſt locus inter & arā:

M S Nec

EVANGELIA

Nec uos ulla loci pietas dimouit ab ira:

VERBA
BASILII
λόγος γάρ
τίς εἰσι καὶ οὐ
τοσὶκπαρα
δόσεως, εἰς ἡ
μᾶς ἀφίγει
χαριας ἐντι
τῷρ παρτι
νωρχώρη
τῆγ μαρίαρ
μητατάξει
μετὰ τῆγ τῷ
κυρίο κύνοιη
ἐπὸ τῷριου
δαιωρητε
φονεύθη με
ταξύτῳ ναο
η, τοῦ θυσι
ερηρίς, &c.

Nec sacris aris insania uestra pepercit,
Insoniti maculas pollutum sanguine templum.
At quæ causa fuit tanti motiuia furoris?
Nempe quòd à partu Matrem dixisset Iesu
Virginitatis ad huc saluum retinere decorem,
vos, οὐτι ὅταν
lacturam casti nec sustinuisse pudoris,
Sed matrem simul intactamq; manere puellam;
Hanc odio uocem tam suscepisti iniquo.
Propterea uerè moneo, quòd poena manebit
Maxima uos, uestrosq; super uentura nepotes.
Omniaq; euenient uobis prædicta priusquam
Transeat hac sueto moriens generatio fato.
O Solymæ diuūm domus, istis impia factis,
Tam male quæ perdis crudeli morte Prophetam,
Obruis & saeuo saxorum grandine missor,
Ut tibi commonstrent æterni iussa parentis:
Que te fata manent etibi quam crudele luendum
Supplicium trahitur nullo cessabile seculo.
Ah quoties uolui, tanquam gallina fidelis
Congregat acceptos alarum tegmine pullos,
Et sobolem expansa mater fouet incuba pennis,
Collegisse tuos gremio ceu mater alumnos:
Nec tamen audiisti monitus uocemq; uocantis,

104

FESTIVALIA.

Ipsa tuam spernens aduerso corde salatem.
Nunc igitur deserta domus tibi linquitur, et iam
Horribiles poenae uenient, cumulusq; malorum,
Quæ meritò accipies bona sic oblata recusans
Commoda cùm nolis, meritò tua damna uidebis:
Poenituisse uoles frustra, seroq; dolebis
Heu nimium, quæ nunc crudelis et impia gaudes
Hoc tibi postremum dico iuratus Olympum:
Hinc tibi iam dabitur me copia nulla uidendi,
Donec ad extremum uenienti talia dicant
Guttura uestra mihi; Viuat Benedictus in euum,
Qui uenit Domini uenerandus nomine summi.
Hec ubi fatus erat, presso sermone quieuit.

HISTORIA S. STEPHANI PROTOMARTYRIS,

Ex actorum Cap. 6. & 7. integrè tractata.

ARGUMENTVM.

Dum Solymis Christum signis profitetur et ore,
Saxorum Stephanus grandine pulsus obit.
Atq; ita Martyrii primam fert ille Coronam,
Ex qua conueniens Nomen et Omen habet.

Cresceret interea fratrum cùm turba piorū
Omnibus è populis, Christi qui nomen Iesu Cap. 6.
Synceramq; fidem capiebant ore professi:
Ecce uiros inter Graia de gente fideles

Vorl.

EVANGELIA

Vocibus alternis cœpit consurgere murmur,
Ortaq; commouit magnam contentio litem
Hebreos contrâ socios, causamq; ferebant:
Quòd uiduæ ipsorum non curarentur in illis,
Exigit ad uictum quas cura domestica, rebus.
Hunc ubi bis seni motum sensere ministri,
Discipulos Domini quos cætera turba uocabat,
Continuò cœtum populus coit omnis in unum
Totaq; Christigenæ collecta est concio plebis,
Ad quam sic illi placido sermone loquuntur:
Non decet, in Christo charissima pectora, sacri
Vt studio uerbi posito, curaq; docendi
Iura ministremus mente, rebusq; uacem, u
In quibus externi consistit copia uictus.
¶ Maius enim Verbum Domini, quam corporis esca,
Propterea fratres oculos conuertite uestros
In totum populi cœtum, septemq; probatos
Eligite inde uiros, uitæ quos nomen honeste
Commendat, sanctusq; Dei quos Spiritus implet,
Atq; gerendarum decorat prudentia rerum:
His etenim melius curam mandabimus istam,
Omnibus ut mensis præsent, uictumq; gubernent.
Interea uerbo precibusq; uocabimus ipsi,
Et quæ sunt Domini, studio curabimus apto.

ORATIO
Apostolo
rum.

Hec

DOMINICALIA.

Hec ubi fatus erat reliquis de fratribus unus,
Assensere uiri studijs concordibus omnes,
Dictaq; communi placuit sententia uoto.
Hos igitur legere uiros ex agmine septem:
Primus erat Stephanus, cui nomina Graia Corona, Diaconi
Vir sacræ plenus fidei flatuq; superno. septem.
Alter ab hoc simili notus pietate Philippus:
Tertius hinc Prochorus, quartum Nicanora ponūt.
Inde Tymo quintus, sequitur quē Parmena sextus.
Post hunc Nicoleos. Syrie qui natus in oris
Antiochenus erat, factusq; Proselytus olim.
Hos ubi legerunt fratres ex agmine toto,
Continuò Christi duodenos ante ministros
Conspectu in medio statuant, ut ritè probatos
Numine confirmant, decretaq; munera tradant.
Ast illi precibus consueto more peractis
Imposuere manus socijs ex ordine septem,
Tradentes sacro solennia munera ritu.
Iamq; Dei uerbum uires capiebat eundo,
Fœnore multiplici turba crescente piorum,
Quos sacer in solyma iungebat spiritus urbe.
Vnde sacerdotum non pauci ex agmine Legis
Christigenūm sese populo iunxere, fidemq;
Suscepere nouam manifesto numine moti.

At Stephā.

EVANGELIA

At Stephanus fidei iam dudum robore plenus
Signa per astantem faciebat maxima turbam,
Plurima diuinae peragens miracula dextre.
Talibus offensi quidam, qui nomen habebant
Inuisum Christi, Synagogae membra potentis
Surrexere uiri, Stephanum contraq[ue] loquentes
Illi ad linguam non præualuere potenter.
Nam domini præsens firmabat Spiritus illum,
Et miranda aderat sacri prudentia uerbi:
E quibus eloquium, ceu pleno fonte fluebat.
Ergo ubi se paribus non illum uincere dictis
Posse uident, fraudes nec non mendacia tentant.
Nec mora consilijs usi technisq[ue] malignis
Instruxere uiros taciti qui talia dicant:
Hausimus istius uocem blasphema loquentis,
Legiferum contra Moysen, ipsumq[ue] Tonantum:
Quod populum uerè nunc protestamur ad omnem.
Autor ut accipiat scelerati præmia facti.
Viuere non etenim fas est, sed morte piandum
Tale nephias iuxta Legis decreta paternæ,
Vnius ob noxam reliquis ne poena luatur.
Vocibus his magno plebs est accensa furore,
Grandœuiq[ue] simul patres, Legisq[ue] periti.
Protinus accedunt omnes, Stephanumq[ue] prehensum

Abripi-

FESTIVALIA.

Abripiunt, medio captum fistuntq; Senatu.
Iam ueniunt falsi referenda ad crimina testes,
Talia qui tacito corrupti munere dicunt:
Accipe magna uiri quām sit blasphemia Iudeo,
Quem tibi captiuum præsenti fistimus ore:
Definit haud etenim sanctam crudelis in urbem
Dicere uesane conuicia pessima lingue,
Et Domini Legem uarijs contemnere uerbis,
Non etiam Templo sceleratus parcit, & ipsis,
Quas colimus cuncti sacris solennibus aras.
Quoq; magis credas, audiuiimus ista loquentem:
Hæc loca, Iudei, subuertet uictor Iesus
Urbe Naziræ regali stemmate cretus,
Mutabitq; uiris mores, ritumq; sacrorum,
Quem statuens Moyses iussit seruare mimoress;
Hæc abolens tollet Christus, noua iuraq; ponet,
Hac uestri ut maneant in relligione nepotes:
Talia dicentis nostras peruenit ad aures,
Impia uox, nulli merito celanda piorum.
Hæc ubi composito testes sermone referrent,
Aspexere uirum cuncti, totusq; Senatus
Lumina conuertit Stephanum commotus in unum:
Ecce uident faciem sacro fulgore micantem,
Angelici quales manifesto numine uultus,

Deuenimus

EVANGELIA

Deueniunt cœlo, sese prebeniq; uidendos:
Sic oculos sic ille genas, sic ore ferebat,
Corporeq; in toto nil iam mortale tenebat,
Talem namq; Deus membris afflarat honorem.

Cap. 7. At sacri Præsul templi summusq; Sacerdos
Exurgens solio sic dicere cœpit ab alto:
Hæcime uerba uiri certo sermone refertis?
Tuq; reus sceleris quæ iam responsa remittis?
Hic Stephanus linguam claro sermone resoluens
Protulit hæc turbam populi conuersus ad omnem:
Vos populi Patres, itidem fratresq; benigni,
Quos tenet ob nostram plenissima concio causam,
Auscultate parum nostræ responsa loquele,
Quæ faciam paucis, nec uos per multa morabor:
Se Deus exhibuit manifesta in luce uidendum,
Quem generis nostri patrem profitemur, Abrahe,
Quando morabatur Chaldeæ in gente, priusquam
Hospitio Charram Syriasq; accederet orati.
Hic illum dominus tali sermone uocauit:
Limque domos patrias, gentiqt; excede tuorum.
Ut subeas terram, quam commonstrabo sequenti.
Paruit imperio Domini grandeus Abraham,
Et patrios fines Chaldeaq; rura relinquens
Aethere monstratus Charræ concessit in oras

Coniuge

FESTIVALIA.

Coniuge cum chara natoq; ex fratre profectus,
Grandemq; patrem secum traduxit. at ille
Mortuus ut uitam senio poscente reliquit,
Continuo hunc natus terram deuexit in illam,
Quam nunc Iudea geniti de stirpe tenetis.
Istius at nondum partem telluris habebat,
In qua parua pedis uestigia ponere posset.
Verum promisit dominus se cuncta daturum
Illi, qua regio fines extenderet omnes,
Ipsius ut stirpi tellus possessa maneret,
Quamuis sciret adhuc nullum de coniuge natum.
Tunc igitur dominus uerbis sic dixit ad illum:
Cuncta quidē euenient tibi quæ promisimus: & me
Dictorum immemorem non ulla redarguet etas.
Sed prius expediam, quæ fata nepotibus instent:
Ecce tuum semen peregrinis uiuet in oris,
Seruitiumq; feret scelerate gentis iniquum:
Ista quater centum pressura manebit in annos,
Donec ego populum, cui sunt seruire coacti,
Iudicio plectam iusto malefacta rependens.
Inde tui exhibunt indigna à gente nepotes,
Quos ego per medias traducam præiuus undas,
Seruibuntq; mihi terra, quam pactus, in illa.
Talia cùm dominus fido dixisset Abrahæ,

N Addidit

E V A N G E L I A

Addidit ecce nouum firmato foedere signum,
Præcipiens scindi rigido præputia saxe:
Iussit et hunc morem cunctos seruare minores:
Iamq; senex centum uitæ compleuerat annos,
Cum sterili natum Sarai de coniuge tandem
Cepit et Isacum risus de nomine dixit.
Lux octava aderat, mox circumciditur infans:
Sanguinolenta cadunt sacro præputia cultro.
At puer Isacus ualidos ut creuit in annos,
Coniuge Rebecca natum suscepit Iacob,
Quem circumcidens Domino sacrauit: et ille
Postmodò bis senis secuit genitalia natis
Tegmina, quos nostræ Patriarchas genti habemus.
Hi uero inuidia succensi fratri Ioseph,
Insontem Phariae ausi sunt uendere in oras:
Nec puduit nummos charo præponere fratri,
Qui redimendus erat precio deperditu omni:
Adfuit huic uerum Dominus Memphite terre:
Omnibus educens seruatum casibus illum.
Quim etiam ad summos Iuuene perduxit honore:
Efficiens Regi charum, rectisq; ualentem
Consilijs, que sunt per iniquos cognita casu,
Somnia tum regis sensu detecta latenti.
Ipse uiro Regni Pharaon commisit habenas,

Aegypt

FESTIVALIA.

Aegypti⁹; ducem posuit, rebusq; gerendis
Imperij summis toti p̄fēcit & aulæ.
Præmia pro casto tam grandia corde recepit.
At p̄dura famæ Nili peruenit in oras,
Et Chanaæ terram subiit, p̄fēsitq; dolentes:
Nec potuere patres Cererem conquirere nostri
Finibus è cunctis, frugum regnabat egestas
Vndiq; seu terræ uicio, seu crimine cæli.
Audijt hic senior duris in rebus Iacob
Farra per Aegyptum uendi precioq; remitti.
Protinus ergo patres misit sua pignora nostros,
Diuite qui fruges Nili tellure referrent:
Addidit & pretium natis sumptusq; uiarum.
Illi abeunt secumq; citi frumenta reportant,
Fratre sed in pignus fidei Symone relicto.
Cumq; illos rursum genitor misisset eodem,
Benniamin puerum preciosaq; dona ferentes.
Fratribus illachrymans sese patefecit Ioseph,
Natiuum celare magis nec uictus amorem
Sustinuit, blandisq; uiros complexus in ulnis
Ignouit culpam fraterni crimini omnem.
Tum genus & stirpem Pharaon cognouit Ioseph,
Hactenus ignorans qua'nam esset origine natu.
Sanguine nunc igitur chari lætatur amici.

EVANGELIA

Ille autem seruos patrias transmittit in oras
Curribus instructos, & equis & pondera natis,
Qui charum adducant Chanæ tellure parentes.
Illiis & totam coniuncto sanguine stirpem.
Iamq; uenit senior uestitus tempora canis,
Atq; omnem secum sobolem pleno agmine ducit
Matres atq; nurus, natos pariterq; nepotes,
Formosos pueros simul innuptasq; puellas,
Septuaginta animæ quorum cum quinq; fuerunt
Omnes Isacidæ lumbis egressa parentis
Pignora, conspectu quorum letatus Ioseph,
Grandænum cupidis genitorem amplectitur ulnis
Læticia fundunt lachrymas natusq; paterq;
Et paria amborum demulcent gaudia mentes.
At postquam Israhel Pharias descendit in oras
Cum natis gregibusq; suis, Gosenide terra
Acceptit sedem, pecori que commoda habendo
Leta per incurias præbebat pabula ualles.
Nec deerant liquidi gelido cum flumine fontes
Arboreæq; come ramis fundentibus umbras.
Iamq; senex centum uite numerabat Iacob
Et septem coniuctos lustris bis quattuor annos
Atq; illum à decima iam septima uiderat & filius
Hospitio Aegypti tota cum stirpe manentem,

FESTIVALIA.

Cum satur annorum, humani pertesus & cul
Occidit, & uitam natorum liquit in ulnis
Ante quibus sed fatidico benedixerat ore,
Vnicuique suum pandens ex ordine fatum.
Illiis hinc etiam nati nostrique parentes
Funere sublati Pharijs moriuntur in oris.
Postera quos soboles collectis ossibus urna,
Transtulit in Sichem peregrè, posuitque sepulchrum
Quod prius uxoris fato compulsus, Abraham
Emerat à natis, precio uidentibus, Hæmor,
In quo post mortem positus requiesceret olim
Coniuge cum chara, natisque & gente nepotum.
Et iam tempus erat post secula multa propinquum,
Quo Deus impleret tandem, quæ pactus Abraham
Credenti fuerat, iurans promissa daturum.
Tum populus cœpit prouentu crescere magno,
Augeriisque modum supra Memphitidos oris,
Ut uix terra pios caperet peregrina nepotes,
Vinceret & natos numero gens aduena terræ.
En nouis exoritur iam post tria secula Princeps
Finibus Aegypti, qui regia sceptræ capessens
Ignarus Pharonis erat, nec nomen Ioseph
Nouerat, ab similibus regum factusque priorum
Insidijs tentare genus tum denique nostrum

N 3 Cœpit.

E V A N G E L I A

Cœpit, & iniusto nostros onerare labore
Maiores, adigensq; dolis uim iunxit iniquam.
Ille etiam seus pueros prolemq; uirilem
Sanguinis Hebræi sub flumina mergere iubit,
Scilicet ut nati subita sic morte perirent,
Semina nec nostræ possent succrescere stirpis.
Talia confexit Dominus, qui cuncta tuetur,
Indoluitq; sua fieri dispendia gentis:
Et scelus iniusti statuit depellere Regis.
Nascitur Hebræo genitus de sanguine Moyses,
Qui formosus erat Domino gratissimus infans:
Cumq; domo patria nutritum tempore paruo
Tertia uidissent crescentis cornua Luna,
Non ausa ulterius charum celare puellum,
Fluminis exposuit ripa tristissima mater
Fiscelle inclusum tereti, quam dextra parentis
Fecerat è scirpo, lentoq; bitumine circum
Clauferat, illabens ne se submitteret humor.
Vix erat expositus fluuij sub margine primo,
Cum Pharaonis adest pulcherrima filia casu,
Expaciata domo Nili stagnantis ad undas.
Virginei coetus dominam comitantur euntem.
Excipit hæc ripa puerum, scirpoq; recluso
Educat infantem proprij sub nomine nati
Mater erat nutrix, cui nescia filia Regis

Tradidit

FESTIVALIA.

Tradidit inuentum, precioq; iniunxit aleendum.
Iamq; puer ualidos accreuerat auctus in annos,
Cum didicit Leges, Aegyptia iuraq; coepit,
Quidquid et illius nouit sapientia gentis,
Quaslibet e summis hausit doctoribus artes:
Ingenio nam promptus erat, cupidusq; sciendi,
Inde potens factis euasit et ore diserto.
Postea cum decimum quater accessisset ad annum,
Instituit fratres genus Israhelis eundo
Visere, namq; illis sese cognouerat ortum,
Sedula crescenti que rettulit omnia mater,
Expediens nomenq; suum, nomenq; parentis.
Hic aliquem uidit malefacta iniusta ferentem
Alterius, mediumq; uiris sese ingerit, atq;
Vindicat insontem, uiolatoremq; trucidat
Aegypto genitum, namq; Hebreus fuit alter:
Hac ratione suos uoluit cognoscere fratres,
Quod Deus officio illius dextraq; potenti
Optat am populo cœpisset ferre salutem.
Sed non ignaras subierunt talia mentes.
Altera namq; dies aderat, cum rursus ut ante,
Repperit inter se binos contendere dictis.
Primus accedens, ueluti transactor, utrumq;
Hortatur placide litem submittere paci,

N 4 Atq;

EVANGELIA

Atq; ait: O socij fratres cùm sitis eodem
Stemmate prognati, cur sic contenditis: atq;
Alterius quare sic nomina lèditis alter?
Siue hæc ex uerbis, siue est iniuria factus,
Desinite à cepto, rursum concordia iungat,
Quos mala diffraxit fœde discordia rixe.
Talia dicentem de se se iniuriis alter
Reppulit, & uerbis contrà respondit amaris:
Quis te constituit nobis uesane magistrum?
Iudicium quis ferre tulit? posuitq; Tyrannum
Me super atq; illum: num me quoq; perdere querit
Immeritum, dextra fteriens, Aegyptiu[m] ille
Sicut heri cecidit te percussore peremptus
Territus his dictis Moyses aufugit, & exul
Madian in terram perculta mente recepit,
Ignotæ factus iam cultor & aduena gentis.
Obtulit hīc illi sacerorum fortuna benignum,
Uxoremq; piām, bimōsq; è coniuge natos.
Hinc ubi transierat iam quadragesimus annu[m],
Angelus in Sinai deserto culmine montis
Per medias flamas rutili comparuit ignis,
Incensoq; rubo tanquam nemus omne reluxit.
Talia conspiciens Moyses miratur, & haret
Ambiguus, quid uisa uelint, aut talia signent.

Accedit

FESTIVALIA.

Accedens igitur propius dum noscere tentat,
Vox auditæ Dei sonuit dicentis ad illum:
Quid mirare rubum rutilèq; incendia flammæ?
Ille ego sum Dominus, Patrum Deus atq; tuorum
Thariadæ Isaciq; potens & fortis Iacob.
Ille tremit toto percussus pectori, nec iam
Audet inops animi uultus attollere sursum.
Tunc iterum Dominus uocem sic rumpit ab alto:
Exue summa pedum mox calceamenta tuorum:
Nam locus hic sacer est, in quo uestigia ponis,
Nec licet impuris cuiquam contingere plantis.
Tu tamen attendas, quæ sit sententia nobis:
Vidimus, & dudum cælo cognouimus alto,
Quanta mei populi Pharijs uexatio terris,
Et quibus Imperijs, quam dura sorte prematur
Gentibus à foedis genus Israhele profectum:
Illorum gemitus nostras ascendit in aures.
Nunc igitur ueni summo miseratus Olymbo,
Auxilio ut fessos reuelem, finemq; malorum
Imponam miseris & libertate reducam.
Tu mihi promptus ades, mandataq; nostra capesse:
Nam te, non alium, facienda ad talia mittam.
Ibis in Aegyptum peragens quecunq; iubebo.
Nec te parua tua moueat facundia linguae,

N S Nam

EVANGELIA

Nam tibi subiçiam nullo dicenda labore,
Me populum duces casus præcente per omnes.
Hunc igitur Moysen, quem friuola turba negabat
Obiſciens: quis te posuit pro iudice nobis?
Ipſe Deus misit populo, uoluitq; potentem
Eſſe redemptorem plebis de gente maligna,
Propterea Synai ſic illum in monte uocauit
Angelice uirtute manus, quæ apparuit illi
Visa per ardentis miranda cacumina ſylue.
Ille igitur Moyses diuino numine missus,
Finibus Aegypti populum traduxit euntem,
Plurima diuersis peragens miracula signis
Visa per Aegyptum, rubriq; per æquoris undas,
Per deserta ſimul denis quater amplius annis.
Hic est uaticinans populum qui dixit ad omnem,
Quando dedit leges, diuinaq; iuſſa resoluit:
Venturum Dominus uobis dabit ecce Prophetam,
Fratribus è ueſtris, ſimilemq; per omnia noſtri.
Hunc audire pio quondam debetis honore.
Hic igitur Moyses coetu qui uifus ab omni,
Cuiq; in deferto fuit Angelus ore locutus,
Monte ſuper quando Synai comparuit illi,
Qui patribus mandata tulit cæleſtia noſtris.
Hic est qui uerbum Domini uitale recepit

Nuncius

FESTIVALIA.

Nuncius ut ferret rutilo de uertice nobis,
Non parere tamen uestri uoluere parentes
Vocibus illius, sed cum pepulere rebelles,
Pectora uertentes Aegyptia rursus ad arua.
Talia dixerunt Aaroni quando Leuitæ:
Fac alios operate Deos & Numina nobis
Qui nos præcedant, & cuncta per aspera ducant.
Namq; quid acciderit Moysi nescimus, euntes
Finibus Aegypti qui nos eduxerat antè,
Totq; dies nunc solus abest, nec nuncia reddit.
Forfitan haud ulla redditurus tempore nobis:
Talia dicentes uitulum fecere decorum
Ex auro fulgente sibi, ductaq; choræa
Circuire nouam statuam, plaususq; dedere.
Quim etiam obtulerunt idolis sacra receptis
Gaudentes manuum per friuola signa suarum.
Talibus offensus Dominus se auertit ab illis,
Pectoris & stulti sensu permisit agendos.
Militiam ut cœli colerent, stellisq; litarent.
Enthea ceu referunt Thekoitis uerba Prophetæ,
Talia qui cecimis diuino percitus Oestro:
Vos domus Israhel Domino contraria semper
Et factis ingrata bonis assueta malignis,
Nunquid in his annis loca per deserta uagantes

VII

EVANGELIA

Villa quater denis grati mihi sacra tulisti?
Pingua mactantes festas holocausta per arda,
Non' ne mihi nullos unquam exhibuisti honoris
Tempore tam longo, quo uos via tantatenebat.
Scilicet Ammonij potius tentoria Molech
Sydere cum Remphan uos suscepisse iuuabat,
Et prior est uobis natorum sanguine cultus.
Nec puduit uanas, manuum figmenta, figuræ
Quæ nil mentis habent, diuino extollere cultu
Meq; Deum uerum neglecto spernere honore.
Vos igitur rursum iustum compulsus ad iram
Abiçiam longè celsam Babylonis ad urbem,
Ibitis ulterius capti, poenamq; luetis.

DE ARCA
Imprimis memuisse libet, quòd foederis Arcam
Cum Domino semper nostri tenuere parentes,
Quando ferebantur deserta per iniua, sicut
Ipse Deus Moysi præceperat ante locutus,
Illijs ut similem faceret, quam uiderat, Arcam
Angelicosq; super uultus aduersa tuentes.
Hanc ubi facta fuit, nostri accepere parentes
Seruantes positam diuino semper honore,
Hic ubi Sanctorum stant Tabernacula Sancto,
Hinc illam Iosua læti cum Principe secum

IN HAB

FESTIVALIA.

Intulerunt terris, quas ethnica turba tenebat,
Quam Deus antiquis è sedibus expulit ante
Nostrorum faciem, uictoriaq; ora parentum:
Sic nobis terræ possessio contigit eius,
Quam Deus è cælo dudum promisit Abrahæ.
Hanc tenuere igitur nostri tot sæcula patres
Insignem precio sacris & honoribus Arcam,
Donec ad Isaidem tempus Davida cucurrit,
Gratia quem Domini summo est complexa fauore,
Quam primum fuerat Rex de pastore creatus,
Pro baculo sceptrum capiens, pro fronde coronā.
Hic igitur Dominum noctesq; diesq; rogabat,
Ut fundare Deo tentoria posset Iacob.
Verum hoc est illi diuina uoce negatum,
Istaq; concessit Salomoni gloria nato,
Qui Domino templum statuit, sedemq; parauit
Sumptibus immensis, sacram qua poneret Arcam.
Absolutq; domum precio & simul arte decoram.
At non templo Deus, manuum quæ facta labore
Incolit omnipotens, & quæ domus occupet illum
Cuius in immensum patet infinita potestas.
Ipse uelut sacro Iesaiæ in carmine dicit:
Sella mihi cælum, pedibus subiectaq; tellus.
Aedificare domum quam uos mihi queritis ergo

Aut

EVANGELIA

Aut ubi ponetis sedem, qua nem pe quiescam?
An mea non isthæc dudum manus omnia fecit?
O dura ceruice uiri, semperq; rebelles
Circumcisæ quibus nullo sunt corda timore,
Et nunquam patulæ rectis sermonibus aures.
Siccime semper habet Domini uos Spiritus hostiæ
Siccime completis uestrorum facta parentum?
Dicite, quos illi rabida non mente Prophetas
Demisere neci, qui nuncia sacra ferebant,
Postmodò uenturum cœli de culmine iustum,
Iusticiæ æternæ autorem Dominumq; salutis.
Scilicet illius uos, proditione nephanda
Nunc occisores, homicidaq; turba fūstis.
Et nos illius uerbum nomenq; fatentes
Nunc etiam odistis, uestro nec meta furor
Ulla uenit, tanquam foret hoc peccasse minutum
Aduersus Dominum summi Natumq; parentis.
Vos equidem Legem summo accepistis Olympos,
Angelicis latam manibus cœliq; ministris,
Sed non ullus apex uobis seruatus in illa
Atq; rei scelerum partem peccatis in omnem.
Talia dicentem iamdudum lumine toruo
Iudei afficiunt Stephanum, pleniq; doloris
Concipiunt saetas irarum in pectore flammat.

CATAS
trophe.

Intima

FESTIVALIA.

Intima namq; uiri rumpunt præcordia uoces,
Pectora stridenti ceu uulnere læsa secantes,
Et iam collisis crepitantes dentibus illi,
Non celare queunt manifesti signa furoris.
Exitium uni omnes manibus uerbisq; minantur.
Ille autem sacro plenus præcordia flatu,
Sustulit erectos ad cælum & sydera uultus,
Diuina cernens ubi Maiestatis honorem,
Ad patris æterni dextram confexit Iesum,
Protimus incipiens, populum sic dixit ad omnem:
En video cælos diuina lucis apertos,
Astantemq; Patri, quem nos profitemur, Iesum,
Huic igitur quid adhuc insania uestra repugnate
Talia dicentem magno clamore petebant
Auribus occlusis, ne uox ingrata subiret.
Iamq; ruunt omnes, Shephanumq; feruntur in unū;
Truditur infelix, totam trahiturq; per urbem,
Nec mora nec requies, donec crescente tumultu
Mœnibus expellant, hostiliq; agmine cingant,
Hic illum rigida saxorum grandine pulsū
Obruere incipiunt, uestesq; è corpore tractas
Ante pedes iuuenis ponunt, cui nomina Sauli.
Iamq; operi intenti lapides tellure reuulsos
Vndiq; coniiciunt, crebris sonat ictibus aër,

VISIO
Stephani.

Sicut

EVANGELIA

“ Sicut ubi descendit hyems crepitante per auras
“ Grandine, deiciens segetes & culmina pulsant,
“ Turbine corripitur cælum, strepituq; sonanti
“ Ventus agit nymbum, deiectaq; grana resultant:
Non aliter iam saxa uolant, feriuntq; cadentem
Densa seges lapidum collisat uerberat auras.
Ille sed ad cælum palmas & lumina tendens,
Talibus orauit Dominum iam morte propinquum
Suscipe defessam hanc animam Saluator Iesu,
“ Quam tibi commendoq; tuo pro nomine fundo.
“ Ingruit ecce nouus saxorum uerbere nymbus,
In geminantisq; ictus repetitis ictibus hostes.
Non ualeat ille magis pedibus consistere rectis,
Deprimiturq; cadens in terram pondere duro,
Tum genibus flexis clamauit uoce sonanti:
Hostibus hanc ignosce meis, pater optime, culpa
Nec statuisse uelis meritam pro crimen peccati.
Hæc ubi fatus erat, Christo minuente labores,
Occubit, placidaq; cadens in morte quietus.
Frigidulo tanquam deuictus lumina somno.

IN DIE S. IOANNIS APOSTOLI, ET EVANGELISTÆ,
EVANGELIUM IOANNIS XXI. CAP.

ARGUMENTVM.

Dum de Discipulo Petrus, quem Christus amabat,
Sollicitus querit, se iubet ille sequi,

Disc

Fest
FESTIVALIA.

Discipulis cùm se iam ter monstrasset Iesus.
Cepissentq; Dopes captis de piscibus una,
Protinus ad Petrum sese conuerit, et inquit:
Dic agè Petre Symon nomen sortite Ioanna,
Diligis ex animo nunc me magis omnibus iñis?
Ille refert: E quidem nosti uenerande Magister,
Pectoris ingenuo quòd te complectar amore.
Subiicit híc Dominus: Si talia uera profaris,
Pasce meos igitur, quos iam tibi tradimus, agnos.
Hinc iterum Christus cœpit rogitare: Ioanna
Dicte Symon, uero num me ueneraris amore?
Respondet Petrus: Scis hoc tamen ipse Magister,
Quòd te totus amem, nec falso id pectore dicam.
Pasce meas quapropter oues, subiecit Iesus.
Mox rursum incipiens sic tertia uerba profatur:
Petre reser, uero num sis mihi iunctus amore?

O Reddidit

EVANGELIA

Reddidit hæc tristem toties repetita Symonem
Questio, de illius tanquam dubitaret amore,
Propterea ducens suspiria talibus inquit:
Quid me Christe rogas, hominū qui pectora no[n] illi
Omnia qui cernis, nec fas te fallere cuiquam,
Ipse tenes quanto tibi sim deuinctus amore,
Et quo te uenerer studio, pietate, fideq[ue].
Pasce meos agnos igitur, respondit Iesu.
Hec equidem tibi uera loquar, cum iunior esset,
Ipse tibi placito cingebas ilia ritu,
Quoq[ue] animi ferret sententia, liber abibat.
At senior factus non tantum iuris habebit,
Sed cogere tuas alijs extendere palmas.
Hic aliquis longo tua corpora func ligabit,
Inuitumq[ue] trahet, quo non tibi prona uoluntate.
Ista loquens Dominus uoluit monstrare Symoni,
Quo fato moritus erat pro nomine Christi,
Glorificans Domini constanti pectore uerbum.
Hec ubi fatus erat, paulum sermone quiescens
Mox iterum coepit referens hæc uerba Symoni:
Si mihi quem narras, uerum testaris amorem,
Huc ades, et casus me Petre sequare per omnes.
Ille retro uersus confexit pone sequentem
Discipulum, ante alios charū que Christus habebat

Q[ui]d

FESTIVALIA.

Quiq; super pectus Domini requieuerat ante,
Ultima paschalis caperent cum ferula cæne,
Inter eos quærens Domini quis proditor esset.
Hoc igitur uiso Petrus:uenerande Magister
Quid uero hic faciet,nobis qui proximus: inquit.
Rettulit hic illi Dominus:Si Petre manere
Hunc ego forte uelim,donec simul ipse reuertar,
Quid te sollicitat res hæc,uel cura fatigat?
Tu quod iussus agas,& me sine lite sequaris.
Exiit hic sermo fratres dispersi in omnes,
Discipulum fati subductum legibus istum
Tristia non unquam sensurum uulnera mortis.
Sed non ista fuit Christi sententia:tantum
Si redeam donec iubeam hunc remanere, quid ad te?
Dixerat: hoc falso sensu rapuere sodales,
Immunis tanquam remaneret morte Ioannes.
Atq; hic Discipulus, de quo iam diximus, ille est
Talia testificans uera qui uoce fatetur,
Istaq; mandauit scriptis,ut postera quondam
Turba legat, doceatq; suos meminisse nepotes.
Nouimus hunc isto testari uera libello,
Vnde piam laudem fidei nomenq; meretur.

IN DIE SANCTORVM PVERORVM INNOCENTVM.
EVANGELIVM MATTH. CAP. II.

O 2 ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Heu miseri infantes pereunt Herodis ob iram,
Eripit his Natum sed Deus ipse suum.

Cum perfecta Magi iam post sua munera, rursum
In patrios fines solyma de gente redissent.
Prævia conuerso quos lumine stella reduxit:
Angelus ecce Dei per somnum apparuit Ioseph.
Auditusque fuit tales depromere uoces:
Surge celer, puerumque ferens matremque pudicam,
Ansuge Niliacas, sic re cogente, sub oras,
Exul ibi, iubeam dum te rediisse, manebis.
Nam ferus Herodes occulta fraude propinquat,
Ut puerum querat crudeli morte necandum.
Surge igitur sœuique dolis excede Tyranni.
Talibus auditis thalamo se fidus Ioseph
Erigit, & puerum capiens, puerique parentem,
Per medias noctis tenebras Bethlemitide parua
Egreditur, Niliisque nouas concedit in oras.
Accipit hospitio Dominum Memphitica tellus
Inscia, quæ quondam genus Israhelis habebat,
Vnde Dei uenturus erat post sæcula Natus:
Præficia sic casus uoluebant fata futuros.
Hic igitur mansit cum coniuge fidus Ioseph,
Dum caderet sœua sublatus morte Tyrannus.

FESTIVALIA.

Sic impleta fuit sacri prædictio Vatis,
Omnipotens cuius Pater hæc est ore locutus:
Aegypti Natum reducem tellure uocaui.
At postquam Herodes sensit se uoce Magorum
Deceptum, nec eos ad regia tecta reuerti,
Protinus ingentes irarum in pectore flamas
Concipit, in pueroq; ulcisci talia facta
Cogitat inuisum quem nomine Regis habebat.
Mittitur extemplo crudelis ab arce satelles
Plurimus, in paruamq; ruit Betlæmidos urbem,
Omnibus ense latus cinctum est, armataq; ferro
Dextera, qua peragunt sœui mandata Tyranni,
Vndiq; & infantes crudeli morte trucidant,
Quotquot ibi bimos, aut offendere minores.
Tum uero exoritur longè tristissima cædes
Aetatis teneræ quamvis ea criminis expers
Nondum aliquam uitæ potuit committere culpam.
Interit infelix primo sub flore iuuentus:
Flos uelut in campis duro succisus aratro.
Heu miseri infantes raptantur ab ubere matris,
Corpora transadigit quorum trepidantia mucro.
Quin etiam intereunt ipsorum ante ora parētum:
Nec licitum est cuiquam sœuis obſistere factis,
Omnia namq; tenet crudelis limima miles

O 3 Agmine

EVANGELIA

Agmine condenso nulli mutare potestas.
Iamq; sonat clamor matrum, gemitusq; cadentia
Moenia per totasq; domos, cunctasq; plateas.
Impium exquirit penetralia tecta satelles,
Extrahit & miseris diro clamore puellos:
Insequitur genitrix precibus precioq; fatigans
Immanes animos uerum non parcitur ulli,
Plusq; ualent Regis crudelia iussa Tyranni,
Quam nativus amor sobolis, pietas ue parens.
Nullaq; barbaricas flectit miseratione mentes.
Martia turba ruens tota bacchatur in urbe,
Crimibus arripiunt alios, medioq; secantes
Corpore dilaniant, alijs abscindere gaudent
Brachia correptos pedibusq; per aera mittunt:
Ceul lapidem iactat Balearica funda rotatum.
Occidit innocue spes & decus omne iuuent,
Sanguineiq; fluunt pa& sim per compitarii,
Corpora cesa iacent, & adhuc in uulnere palpant
Semineces membrorum artus: quis talia cernens
Temperet a lachrymis: facies tristissima rerum.
Nec misera tantum sœvitur in urbe nephantis
Militibus, circum positis in finibus errant
Vndiq; & infantes rapiunt, raptosq; trucidant:
Pars in frusta secant, gladijsq; trementia figunt
Corpo

FESTIVALIA.

Corpora pars medios lacerat, & brachia truncat,
Vulnere sic intra muros se uitur, & extra.
Talia mandarat fieri Rex impius, ira
Percitus ob natum iudeo sanguine Regem,
Perdere quem solum conatur in agmine tanto,
Vnum nec dubitat multorum in morte perire.
Sed nihil hoc mirum, proprijs qui parcere natis
Noluit, externe quid parceret ille iuuentus.
Hoc impleta modo Ieremia uerba Prophetas
Euentus habuere suos, qui talia dicit:
Montibus in Rhamam sonuit uox plena doloris.
Et lachrymae, & gemitus, muliebres atq; ululatus,
Funera nam Rachael natorum moesta suorum
Plangit, & assiduas iterat gemebunda querelas.
Vlla nec admittit tanti solatia luctus,
Quod perisse uidet miseros, nec posse reduci.
Ast ubi crudelis subiisset fata Tyrannus
Demissus Stygias miseranda morte sub undas,
Ecce iterum in somnis grandeuo apparet Ioseph
Angelus, Aegypti qui manserat exul in oris
Hactenus & monitis exciuit talibus ipsum:
Surge iterum, puerumq; sua cum matre reducens
In terram redreas patriam, quia fata tulerunt
Ilos, qui Domini querabant perdere Natum.

○ 4 Et

EVANGELIA

Et tamen in columnis mansit, pereuntibus illis.
Primus exurgit senior, somnoq; leuatus.
Accipit infantem tenerum, matremq; Mariam,
Mox iter ingressus post tempora certa dierum
Peruenit in terram Israhel ueteresq; penates,
Vnde profectus erat pridem tristissimus exul.
Hic uero Archelaum Iudea in gente Tyrannum
Audit ubi regnare sui post fata parentis,
Cura recens animum subiit, metuensq; pericli
Horruit in patriam tali sub rege reuerti,
Ne ueteres iras uitataq; damna nouaret.
Ergo iterum diuina uiro mandata feruntur
Per somnum, quibus auditis Galilaea subiuit
Moenia defessum, notaq; in gente resedit,
Antiquam repetens Nazarei nominis urbem,
Grata quies fuit ista seni post longa uiarum
Tedia, perpessosq; aliena in gente labores.
Atq; haec fata quidem, quod completerentur abunde,
De Christo ueteres que consumere Propheta:
Sedibus a patriis Nazarei nomen habebit.

IN DIE CONVERSIONIS PAVLI APOSTOLI.
EVANGELIVM MATTH. CAP. XIX.

ARGUMENTVM.

Præmia Discipulis promittit maxima Christus,
Ipsum præ mundo quod uoluere sequi.

pluri-

FESTIVALIA.

Purima de celi regno cum uerba locutus
Christus erat, dicens citius transire Camelum
Posse foramen acus, quam sit qui diues Olympum:
Difficilem sic esse uiam, quæ ad sydera ducat.
Obstupuere rudes ad talia dicta ministri,
Anxius et proprie cœpit quisq; esse salutis.
Incipiens igitur cunctorum nomine Petrus
Reitulit ad charum querens hæc uerba magistrū:
Aspice per totum nos cuncta reliquimus orbem,
Vnanimiq; sumus studio te Christe secuti:
Qualia pro tanto sed præmia reddis amores
Respondit Dominus: Cæli per sydera iuro,
Supremum testorq; patrem, qui fallere nescit,
Præmia uos tanto pro munere digna manebunt,
Me quicunq; estis tam prompta mente secuti:
Hinc ego polliceor, uenturi tempore sæcli,

O S Quando

EVANGELIA

Quando hominis Natus solio residebit in alto,
Majestate potens, & summo clarus honore,
Vos quoq; bis senis dabitur considere sellis:
Tunc ut Iudicium super Israele feratis,
Censentes populum duodeni stemmatis omnes.
At quicunq; domum linquit, fratresq; sororesq;
Aut cū matre patrē, aut dulces cum coniuge nam
Deserit & campos faciles, uel quidquid habebat
Nomine pro nostro, soli constanter adh̄erens,
Centupla percipiet fœlici præmia fructu,
Aeternæq; hæres capiet patrimonia uite.
Hoc tamen imprimis, iterumq; iterumq; monebo,
Qui modò sunt primi, tunc turba nouissima sicut.
Ultima quæq; prius fuerat pars prima manebit.
Fœlix ad finem bona qui concessa tenebit.

HISTORIA CONVERSIONIS PAVLI APOSTOLI,

Ex Actorum Capite. IX.

ARGUMENTVM.

Sternitur in terram cœlesti fulmine Saulus.
Vasq; fit electum Paulus ab hoste Dei.
SAulus adhuc spirans animo crudelia diro
Vincla minabatur, mortemq; infestus acerbam
Discipulis uero Christum profitentibus ore.
Namq; uirum zælus Legis stimulabat auite,

Act

FESTIVALIA.

Atq; Deo gratam se rem præstare putabat,
Si quocunq; nouam depelleret obice sectam
Talia dum cæco meditans in pectore uoluit,
Pontificem accessit, cui maxima cura sacrorum,
Quem penes imperium templi et custodia Legis.
Hunc petit ad claram sibi scripta ferenda Damascū
Apparet ad Legis proceres primosq; Scholarum,
Ut quoscunq; nouæ corruptos dogmate sectæ
Inuenisse sibi sexus utriusq; daretur,
Captiuos liceat Solymam perducere in urbem
Accipiant poenas ubi spretæ Legis atroces.
Principijs obstandum etenim, scelerata priusquam
Doctrina inualeat, uiresq; acquirat eundo.
Iamq; uia Solyma digressus ab urbe tenebat,
Et prope contigerat uicime testa Damasci:
Quantum funda potest lapidem ter mittere iactū.
Cùm noua lux illum cælo circumdedit alto,
Insonuit polus uiolento fulminis ictu.
Terra tremit subito celi concussa fragore,
Prosternuntur equi magno terrore cadentes,
Deisciuntq; uiros, primo cadit agmine Saulus
Exanimis, tanta dubius que causa ruine,
Viq; solo iacuit, uocem cognouit ab alto
Aethere terribilem tali clamore sonantem:

Quid

EVANGELIA

Quid me persequeris tam diro Saule furore?
Ille qui es Domine ô liceat cognoscere dixit.
Redditur è cælo sum Rex ego Christus Iesu,
Quem tua persequitur tanto Vesania motu,
Cuius & affectas Solymis excindere nomen,
Sed nihil efficies, & rem moliris inanem.
Crede mihi, durum tibi erit, si pergere tendis,
Aduersus stimulum fragiles impingere calces,
Vulnera non illi facies, tua corpora lades,
Atq; pedem referes insano claudus ab ictu.
Desine, nec contrà superos temerarius ito
Si sapis, atq; Deo mortalis cedere discas.
Ille tremens pauido uix talia pectore fatur:
Dic mihi quid faciam Deus ô, tua iussa capessam!
Vox iterum cælo sonuit responsa remittens:
Surge celer, tectisq; simul succede Damasci,
Hic tibi dicetur, fieri quid oporteat ultrâ.
Obstupuere uiri, comites quos Saulus habebat,
Stant rerum ignari, uocem nam quilibet haurit
Ipsius, at nullum cernunt responsa ferentem,
Nec fragor unde Poli ueniat, cognoscere possunt.
Vox licet attonitas subeat cælestis in aures.
Ad se ut redijt reuocato pectore Saulus,
Surgit humo manibus sociorum erectus in auro.

EI

FESTIVALIA.

Et quamvis oculos aperit, non conficit illum,
Lucis enim Dominus percusso dempserat usum.
Ducitur à socijs uicinam cæcūs in urbem,
Hospicioq; manens triduum decumbit, & ægram
Lumine captus agit magno discrimine uitam,
Corpora nec dapibus reficit, nec guttura potu,
Nec fruitur placido nocturni munere somni,
Tristia sed tantum lachrymis suspiria miscet.
Discipulus uero degebat in urbe Damasci.
Addictus Christo, nomen fuit huic Ananias,
Visio cui clara obueniens sub nocte silenti
A Domino tales audita est reddere uoces:
Euigila uocemq; Dei capias Anania.
Ille refert: adsum, quid me Pater alme requiri?
Respondet Dominus: Cum lux erit orta diei,
Surge iheroro, uicumq; petas cognomine rectum,
Inq; domo Iudeæ peregrimum querito Saulum
Nomine Tharsensem, qui dum deuotus adorat.
Ecce uirum uidit uenientem intrare Ananiam,
Impositis cæco manibus qui lumina reddat.
Hæc ut perficias, mandat tibi Rector olympi,
Vade igitur prompte, cælestia perfice iussa.
Reddidit hic dicens Ananias talia rursum:
Quid me, summe Paræs, hominè trasmittis ad istū?

De

EVANGELIA

De quo multa prius cognouimus impia facta,
Qualibus ille tuos Solyma uexarit in urbe
Supplicijs Sanctos , miseris que uimla parat.
Et nunc missus adest pharisæe nomine Secte,
Estq; uiro iussu procerum commissa potestas,
Ut quoscunq; tuum nomen per uota uocantes
Repperit, imudat, uimclisq; cohercat arcis,
Captiuosq; irahens Solymam traducat in urbem,
Mortis ubi poenas capiant ex Lege nefandas.
Hunc ne uirum supreme Parens me cogis adire?
Talia conantem, nobisq; extrema minantem,
Te qui Christe Deum colimus, nomenq; fatemur.
Respondit Dominus: Non haec tua pectora turbet,
Vade sed intrepidus, mandataq; nostra capesse.
Quem sic namq; uirum pauidus cunctaris adire,
Vas erit electum nobis, fidei q; minister,
Qui mea iussa ferens populos uulgarib; in omnes,
Nostraq; per multas extendet nomina genti:
Non illum ante duces mundi regnumq; tribunal
Talia de nobis præconia ferre pudebit,
Nostraq; lessæ & proponere dogmata plebi.
Aspice qualis erit, quantum mutatus ab illo,
Qui uenit ut nostris imponat uincula, Saulo:
Hostis ut aduenit, rediens sic noster abibit,

FESTIVALIA.

Nec tunc Saulus erit, sed Pauli nomen habebit,
Et nouus exhibet gentes iam Doctor in omnes.
Huic ego monstrabo cunctos tamen ante labores,
Qualia passurus nostro pro nomine, quantis
Excipiendus erit mundo uexante periclis,
Ut quoq; morte sua Christum testetur, & inde
Aeternam accipiat cælesti in sede Coronam.
Hæc ubi fatus erat Dominus dilapsa recessit
Visio, tum somnusq; Ananiam noxq; reliquit.
Et iam clara dies exorto Sole nitebat,
Exiit ille domo, Iudeq; ingressus in eadē
Conuenit amissō recubantem lumine Saulum.
Non uidet ille uirum, sed uox dicentis ad aures
Peruenit infirmas, & spe solatur amica.
Tum uero imposuitq; manus & talia dixit:
Saule mihi in Christo charissime frater Iesu,
Me dominus misit, qui se tibi nuper cunti
Præbuit è cælo manifesta in luce uidendum,
Quando uiam nostram faciebas missus ad urbem,
Scilicet ut per nos oculorum luce recepta
Clara iterum possis cæli conuexa tueri:
Spiritus inuadatq; tibi præcordia Sanctus,
Qui te formet opus Domini monstreretq; futurum.
Vix ea fatus erat, squamæ cùm desidis instar

Ex

EVANGELIA

Ex oculis Sauli scabies immunda recessit,
Luminibusq; uigor rediit, uisumq; recepit,
Iam primum cernens quas sit deductus in adi.
Quoq; loco positus, quæ cæco ignota latebant.
Iamq; i horo surgens sacri baptismatis undam
Suscepit, & Christi nomen, quo lotus, adorat:
Inde cibum sumit tridui ieunia soluens,
Atq; ita conualuit membris animoq; rectus,
Multæ super Christo rogitans, & multa remittens.
Et iam Discipulis peruenit fama sub aures
Nuncia de Saulo, qui tunc simul urbe manebant.
Euasisse Dei uiolento ex hoste ministrum.
Protinus accedunt cupidi, fratremq; salutant
Latæ mente nouum, seq; illi adiungere gaudent.
Ille refert casuq; suos, & fulmen Olympo
Demissum, uocemq; Dei super alta sonantem.
Mirantur uocem reliqui gestusq; loquentis,
Gratanturq; sibi talem cecidisse sodalem:
Totos ille dies pariter noctesq; profundas
His coniunctus agit, Christiq; accenditur igne
Usq; magis, crescunt cælestia dona per illum.
Spiritus atq; uirum plena complectitur aura.
Iamq; dies abiēre aliquot remanente Damasci
Cùm socijs Paulo, qui iam firmatus abundè

No.

FESTIVALIA.

Non audire modò, sed Christum uoce fateri
Incipit, & Domini Synagogis tradere uerbum,
Testificans summi Natum Genitoris Iesum.
Obstupuere uiri, quorum peruenit ad aures
Res noua, mirantur mutato pectore Saulum,
Taliaq; inter se se ultrò citroq; loquuntur:
An non hic Solyma uastabat nuper in urbe
Quotquot erant Christo nomen celeste vocantes,
Atq; ideo huc uenit captiuos ducere secum,
Ad summos templi proceres, Legisq; peritos.
Cur nunc facta sequi contraria cernimus illum
Et cum Christicolis, quorum fuit hostis, agentem
Tradere iamdudum reprobati Dogmata Christis
At uirtute Dei Paulus crescebat in horas,
Iudeosq; uiros per moenia tota Damasci,
Ore refutabat ualido, Christumq; probabat
Esse redemptorem cælesti semine natum.
Hæc ubi iam multis uulgata est fama diebus,
Et procerum turbæ populoq; innotuit omni,
Consilium Iudei ineunt, & fraude latenti
Tam malè mutatum querunt occidere Saulum.
Ille sed insidias gentis cognouit inique,
Admonitusq; suos inter sibi cauit amicos,
Publica iam uulgi studio consortia uitans.

P   Omne

No

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E V A N G E L I A

Omnibus & quanquam posita est custodia pri
Obseruans Paulum noctesq; diesq; necandum,
Attamen hunc socij cæca sub nocte per altos
Demittunt muros Amerina in corbe sedentem,
Donec eum funis terra deponeret ima.
Moenibus elapsus sic arma hostilia fugit,
Crudelesq; animos spe deficiente fecillit.

IN FESTO PVE RIFICATIONIS MARIAE
E V A N G E L I U M L V C A E II. CAP.

A R G U M E N T U M.

Sistitur in Templo cùm munere Legis Iesu,
Quem capiens ulnis gaudet obire Symon.

Dibita transferant sacri purgamina partu
Impletiq; dies fuerant in Lege recepti,
Cùm puerum mater Solymam portauit in urbem
More sue gentis Domino quo sisteret illum,

Dibita

FESTIVALIA.

Diūmæ ueluti mandant Oracula Legis:
Scilicet ut proles primū de matre uirilis
Proueniens Domino mox sanctificata uocetur,
Inq; domum sacram precio redimenda feratur.
Hec ut perficeret prima cum prole Maria
Ad templum uenit, nec non grandeuus Ioseph,
Munera pro nato sacris consueta ferentes,
Nempe duas aurum penna simulante columbas,
Moseæ ueluti Legis mandata requirunt:
Diues ouem mater, bimæ sed egena columbas
Ut ferat in templi dono, capiatq; Sacerdos
Igne cremans partem, partem pro crimine sumens.
Ecce uir hic aderat cano uenerabilis euo,
Iustus amansq; Dei Symeon, qui pectore toto,
Lætam expectabat super Israele salutem,
Spiritus ac Domini præsens habitabat in illo,
Huic responsa Deus derat non uana petenti,
Tristia non lethi subiturum uimla, priusquam
Vidisset Christum Domini semenq; salutis
Promissum populo tot iam labentibus annis.
Hic ubi de pueru famam cognouit Iesu,
Protinus in templum, sed non sine numine, uenit,
Iamq; inducebant natum per sacra parentes
Omnia diuina facientes debita Legi,

P 2 CUM

EVANGELIA

Cum Symeon letis tenerum complexus in ulnis
Accepit, gratesq; Deum cum laude peregit,
Faudico talem de promens gutture uocem:
Nunc seruum dimitte tuum pater optimè rerum
Ut placida tandem mariens in pace quiescat,
Aedita ceu nobis quondam promissa dedisti,
Namq; oculi uidere mei, tetigere lacerti
Autorem nostræ, puerum causamq; salutis,
Venturum populos quem prouidus ante parasti,
Ut nitido cæcas illustret lumine gentes,
Plebis & Isacidæ ueros instauret honores.
Talia mirantur Senioris uerba parentes
Ignari rerum pueri sortisq; futurae.
At Symeon rursum incipiens benedixit utriq;
Inde piæ Matri referens uentura canebat:
Ecce tuus Natus multorum causa ruina
Tristis erit, multos facietq; resurgere contraria
His bona lœta ferens, damna exitiosa sed istis.
Atq; erit in signum cui contradicatio fiet.
Quim etiam gladius tibi cor penetrabit acutus,
Maternamq; animam crudeli uulnere ledet,
Abdita multorum sic pectora namq; patescent,
Queq; animis latuere diu, cernentur aperiæ,
Hæc ubi fatuus erat Symeon sermone quietuit.

FESTIVALIA.
IN FESTO MATTHIAE APOSTOLI.
EVANGELIVM MATTH. IX.
ARGVMENTVM.

Mira Dei bonitas, sua quod Mysteria magnis
Occulit, & paruos talia nosse facit.

Svbatis in cælum oculis sic dixit Iesus:
Te pater omnipotens celi, terreq; marisq;
Glorifico, laudumq; tibi præconia redbo:
Quod tua prudentes mundi Mysteria semper
Celasti, paruisq; fauens noscenda dedisti.
Sic tibi complacitum pater est præponere magnis
Parua, nec infirmas mundi contemnere partes.
Est mihi cunctarum rerum commissa potestas
A Patre cœlesti, quas totus continet orbis,
Imperium sine fine dedit, Regemq; perennem
Esse suum Natum uoluit, quem noscere nemo

P 5 Quām

EVANGELIA

Quām Pater ipse potest, ne quisq; nosse parentia
Filiū atq; ualeat, uerbo cuiq; ille reuelat.
Huc agite o duris onerati rebus adeste,
Quos graue peccatum, mala uel quecunq; fuij.
Vos ego suscipiens uera recreabo salute,
Restituam uires ualidas, opibm̄q; iuuabo
Aeternis, quas nulla potest abolere uetusias.
Suscipitote iugum prompto modō pectore nostri.
Atq; mei uerbi cælestia discite iussa.
Namq; ego sum mitis, patiensq; in corde laborum
Omnibus, atq; humilis, qui me submittere noui.
Appropriate igitur, nostro succedite regno,
Sic animæ inuenient requiem & solatia uerbra.
Quippe iugum prædulce meū est, & lene serena.
Quodq; onus impono nulla grauitate molestum.
Hoc quicunq; feret, tandem sub fine laborum
Sedibus æthereis grata statione quiescat.

HISTORIA ELECTIONIS MATTHIAE APOSTOLI

Ex Actorum Capite I.

ARGUMENTVM.

Additus undenis Matthias sorte Ministris,
Illorum numerum iam facit esse parem.

Ad patriū Christus cùm iā redijsset Olympū
Discipuliq; loco studijs concordibus uno
Intra-

FESTIVALIA.

Intenti precibus noctesq; diesq; manerent,
Ecce Symon medio surrexit in agmine Petrus
Ad reliquos blando conuersus lumine fratres.
Qui numero centum uiginti & forte fuerunt,
Ad quos sic placido cœpit sermone profari:
Vos quicunq; uiri nostre pietatis adestis
Dilecti in Christo fratres fidei&q; sodales,
Huc adhibete animos & nostra attendite dicta,
Impleri fuerat scripturæ uerba necesse,
Olim que sacro Dauidis ab ore locutus
Spiritus infandi crimen prædixit Iude.
Ille cooptatus quamuis in nostra fuisset
Agmina, & Officiū nomen partemq; teneret,
Attamen infantem Dominum charumq; Magistrū
Tradidit acceptis in tristia pignora nummis,
Seq; ducem demens scelerato præbuit hosti,
Qui manibus Christum cepit violentus iniquis.
Ergo ubi triste nephas iam proditione peregit,
Et confecit agrum precio mercedis iniquo,
Conscia mens sceleris trepidantem perpulit illum
Arboris ut ramo sese suspenderet alto,
Inferretq; manus propriæ per crimina uitæ.
Tunc medius crepuit pallentia uiscera fundens,
Viscera quæ corvis prædam canibusq; dederunt.

Oratio
Petri A-
postoli.

P 4 Non

EVANGELIA

Non ignota loquor, totam res ista per urbem
Diuulgata fuit facti rumore nefandi,
Ipse etiam sortitus ager de sanguine nomen
Emptus erat precio qui prodigionis iniquo,
Omnis adhuc hodie Iudeus Akeldama dicit.
Sic etenim legitur Iesai in carmine uatis:

Psal. 69. Vasta domus linquatur ei deserta, nec illam
Incolat infausto deterritus omne quisquam.

Psal. 109 Atq; alibi rursum: Succedat Episcopus alter
Illiis officio, qui tali indignus honore.
Nunc igitur quoniam sic res & tempora possum
Fratribus e cunctis una qui tempore toto
Nobiscum Domino terris uiuente fuerunt,
Et uidere Dei manifesto corpore natum,
Post Baptisma sacram, donec super alta receptus
Vnum de tanto numero statuamus oportet,
Nemine qui nostrum duodeno compleat agmen,
Testis & accedat Christi de morte reuersi.
Talia um Petrus dixisset fratribus, omnes
Assensore uiro tam digna & iusta loquenti,
Nullus erat cui non sententia dicta placeret.
Iamq; duos statuere uiros ex agmine tanto
In medium lectos, quorum fuit alter Joseph
Nomine Barsabas, alio cognomine Iustus,

Alte

FESTIVALIA.

Alter Matthias simili pietate resplendens.
Protinus in cælum uersis cum lumine palmis
Talibus incipiunt omnes uno ore precari:
Omnipotens rerum genitor, qui pectora nostri
Intima, qui sensus et corda latentia cernis,
Nunc famulis ostende tuis, da noscere signo
Quem pater alme probes ad munera sancta uocandum,
Qui tibi complaceat, tua quem diuina uoluntas
Eligat, ut sortem nostri partemque laboris
Accipiat, falsaque loco succedat Iudea,
Munere qui tanto crudelibus excidit ausis,
Aeterneque locum poene damnatus adiuit.
Hec ubi communè fecerè precamini uoto,
Continuo sortem iactis misere lapillis,
Lumine seruantes utri contingere, illa
Matthiam supra cecidit, quem fausta precati
Omnia suscipiunt duodenum in parte ministrum,
Munus Apostolicumque uiro cum nomine tradunt.

Aposto-
lorū pre-
catio.

IN DIE ANNUNCIATIONIS MARIAE
VIRGINIS.

EVANGELIVM LVCAE I. CAP.

ARGUMENTVM.

Angelus ad Mariam ueniens Legatus Olympo,
Nunciat ut Natum sit paritura Dei.

P S Et

EVANGELIA

Et iam sextus erat cōcepto à pignore mensis Elizabeth, cælo cùm nuncius Angelus alto
Venit ad intactæ castissima tecta Marie,
Illi iussa ferens summi commissa parentis.
Vrbs antiqua iacet Galilæis Nazareth oris,
Parua quidē, sacris sed enim prædicta Prophetiā.
Hic despōnsa uiro Virgo cui nomen Ioseph
Stirpis Iesseæ tectis habitabat in arctis,
Nomine uicini solito dixere Mariam.
Angelus huc ueniens mox ingressus ad illam,
Atq; oleæ ramum prætendens talia dixit:
Salve Virgo decens summo dilecta parenti,
Gratia te domini plenis amplectitur ulnis,
Ipse Deus tecum, mulieres inter & omnes
Omnia te meritò benedictam sœcula dicent.
Talibus obticuit cælestis nuncius aule.

111

FESTIVALIA.

Illa uidens iuuenem gestuq; & uerba loquentis
Obstupuit turbata animo, castumq; pudorem
Emisit signata genas, nec soluere uocem
Ausa fuit, tantum uoluebat talia secum:
Qualem fert miseræ mihi nuncius ille salutem
Virginis ille metum uultu præsensit ab ipso,
Sustulit & uanum tali mox uoce pauorem:
Ne metuas Virgo, quoniam tibi contigit ingens
Gratia supremi ueniens bonitate Parentis,
Hæc deferre tibi cælo qui nuncia iussit.
Aspice concipies sed non sine numine prolem,
Et paries Natum, facies cui nomen Iesu,
Magnus enim fiet, summi sobolesq; Parentis
Unika dicetur, factis mirandus & ore.
Huic pater omnipotens sedem Dauidis auitam
Attribuet, supraq; domum regnabit Iacob,
Imperium sine fine tenens, & cuncta gubernans,
Illiū eternos Regnum durabit in annos.
Talia dicentem cæli de sede Ministrum
Audit ubi, contrâ sic rettulit anxia Virgo:
Qua ratione precor fieri hæc in uirgine possunt?
Ipsa mihi quoniam salui sine labe pudoris
Conscia non unquam tactus sum passa uiriles.
Angelus exceptit: Ne te res ista moretur,

Humanæ

EVANGELIA

Humano non ista modo conceptio fiet,
Sed uirtute Dei, rerum cui summa potestas
Namq; superueniet cælo te spiritus alto,
Et patris eterni tibi uis instabit obumbrans.
Conceptumq; feres cælesti semine Natum.
Hinc sanctum quodcunq; tua nascetur ab alio
Semper erit, Natusq; Dei dicetur in æuum,
Ut tamen ista magis credas, cognata probabit
Elizabetha tibi, quæ corpore fœta senili
Fert uterum tandem sterilis post tempora uite,
Et natum paritura uiro prouectior instate.
Iamq; agitur mensis grauidæ bis tertius illi,
Publica quām sterilem testatur fama tot annos.
Sed nihil est, quod non ualeat diuina potestas,
Nec res ulla Deo non perficienda manebit.
Quo minus ipsa etiam dubites, quæcunq; locutus
Euentura tibi, fies cum Virgine mater,
Nomen utrung; simul mira ratione tenebis.
Hæc ubi fatus erat cælestis Nuncius aula,
Iam firmata fide respondit talia Virgo:
En ancilla Dei quamuis indignior adsum
Cuncta mihi fiant, quæ nuncia uoce tulisti.
Nec mora discessit fulgenibus Angelus alis,
Iam fidei plenam lœto sub corde relinquens.

IN DIE

FESTIVALIA.

IN DIE MARCI EVANGELISTAE SEU
COMMUNIVM PRCVM.

EVANGELIVM LVCAE XI.

ARGUMENTVM.

Orandi socijs formam prescribit Iesus,
Et docet oranti cuncta petita dari.

Quodam forte loco solus cum staret Iesus,
Sustulit ereclas cum gestu supplice palmas,
Ad summum fundens ardentia uota Parentem:
Nec gemitus aberant, guttæq; per ora fluentes,
Mistaq; deuotus animi suspiria uerbis.
Et iam desierat precibus de more peractis,
Protinus accedens deuoto pectore quidam
Discipulus tali compellat uoce Magistrum:
Orandi formam nobis prescribe precamur
Christe, uelut socios docuit Baptista Ioannes.

Reffon-

EVANGELIA

Respondit dominus: Cūm fundere uota parentem
Ad summum cupitis, tum talia dicite uerba:
Summe parens qui tecta tenes sublimia celi,
Effice diuum quo sanctificetur in omni
Orbe tuum nomen, uelut est super omnia sancta
Adueniant hominum generi cœlestia regna.
In terris etiam fiat tua sola uoluntas,
Angelici tanquam parent ad iussa ministri.
Hinc panem uitæ miseris largire precamur
Quotidie: Tum nostra pius peccata remittas,
Debita nos alijs ceu cuncta remittimus ipsi.
Nec Pater induci miseros patiaris ab hoste,
Vexet ubi nostras curis tentatio mentes:
Sed nos fida malo tua dextera liberet omni,
Ut letis animis cœlestia regna petamus.
Hec ubi fatus erat, porrò sic cœpit Iesus:
Dicite quis uestrum, si forsan haberet amicum,
Adq; illum ueniens media sub nocte rogaret,
Tres panes (dicens) rogo te uicime ministra
Optime: Nam quidam peregre mihi uenit amicus
Esuriens fessusq; uia, nec paupere tecto
In promptu est aliquid, quod ei proponere posim
Ille autem somno grauidus respondeat intus:
Ne uicime mihi sera sis nocte molestus,

Officium

FESTIVALIA.

Ostia clausa domus iam sunt, pueri quod quiescunt
Vndique me circum, nec iam tibi surgere possum,
Et dare quos panes intempestiume requiris.
At si iterum pulsans foribus non definat ille
Improbus, hoc equidem dico non falsa locutus,
Si non ut charo uotum prestat amico,
Improbitate uiri surget tamen ille coactus
Suppeditans panes, quantum putat esse necesse.
Propterea uobis dico moneo quod fideles,
Ut quaecunque dari cupitis, per uota petatis.
Poscite quae uultis, tum cuncta petita dabuntur.
Querite, quæsitum foeliciter inuenietis,
Aethereas pulsate fores, reddentur aperte.
Nam quicunque petit, res auferet ille petitas,
Quærens inueniet, pulsans mittetur & intro.
Quis uestrum si forte roget de pane parentem,
Cui lapidem ferat ille grauem? Quis poscere pisces
Auditus, dirum capiat pro pisce colubrum?
Quisque petens ouum gallina matre creatum,
Accipiat cauda minitantem Scorpion uncas.
Quod si uos homines, qui prima ab origine prauis,
Tam bona poscenti soboli dare dona potestis:
Quanto cælestis Genitor magis æthere summo
Intima replebit sacro precordia flatu

Omnibus

EVANGELIA

Omnibus his, quicunq; petent ipsumq; rogabunt.

IN FESTO PHILLIPPI ET IACOBI APOSTOLORVM

EVANGELIVM IOAN. XIII. CAP.

ARGUMENTVM.

Cum Patre se se unum summo testatur Iesus,

Inde suo mandat nomine cuncta peti.

Discipulos tristi cum cerneret esse dolore
Perculso Domini, quia se dixisset abiire,
Miserentes animos tali sermone rescit:
Panite corde metum socij, secludite curas,
Pectora nec uano consumite uestra timore.
Creditis in summum stabuli si corde Parentem,
Illiis in uerum tunc me credite Natum,
Ampla mei Patris domus est, et plurima celo
Mansio, suscipiat que uos de carcere Mundi,
Prebeat et sedes post aspera fata quieti.

FESTIVALIA.

Si tamen ista secus, quām nunc audistis, haberent:
Tunc ego iamdudum dixisse talia uobis,
Nempe quōd hinc abeam uani de limite Mundi,
Sedibus æthereis uobis loca digna paratum.
Verūm quando abiens ista statione recedam,
Perpetuam uobis sedem mea cura parabit:
Mox iterum ueniens hinc uos assumere mecum
Incipiam, cæliq; domo meliore reponam,
Ut spacio mecum iuncti maneat eodem.
Scitis enim cur hinc abeam, quoq; ipse recedam,
Nec uia suscepti uobis incognita cursus.
Talia dicenti Thomas contrarius inquit:
Nescimus quō Christe uelis, abiens q; recedas,
Ergo uiam nouisse tuam qui quæso ualemuss
Ipse nisi incipias cursus monstrare latentes.
Talia querenti contrà respondit Iesus:
Sum uia, sum uitæq; salus, & semita ueri:
Ad summum nemo poterit uenisse Parentem,
Ipse nisi monstremq; aditus, ducamq; sequentem.
Si bene me nostis, Patrem quoq; nosse potestis,
Et iam nouistis, nec non uidistis eundem.
Hæc ubi fatus erat, tali sermone Philippus
Incipit: O summum nobis ostende Parentem,
Hoc unum toto te pectori Christe rogamus,

Q

Et

EVANGELIA

Et tunc sufficiet nobis, nec plura petemus.
Rettulit hic Dominus tali responsa tenore
Cur ego tam longo uobiscum tempore uixi?
Verbaq; tot feci, mirandaq; facta peregi,
Nec tamen agnoscis qui sim qualisq; Philippe,
Hoc tibi protestor summum iuratus Olympum,
Me quicunq; uidet, summum uidet ille Parentem.
Atq; duos una iunctos in imagine cernit.
Cur igitur dicis? supremum ostende Parentem:
Non dum etiam hoc toto firmatus pectore credit?
Quod Pater in nato, Natus manet inq; Parente.
Hec ego uerba monens de me non proloquor ipso,
Sed Pater unigena residens in pectore Nati
Ista refert, & tanta potens miracula prestat.
Hoc igitur nostris moniti iam credite uerbis,
In patre quod uerè maneam, Pater ipius & in illis
Si non his uerbis, tunc saltem credite factis,
Quæ patria Natus tantum uirtute peregi,
Nec uos illa latent, sed adhuc meminisse potestis.
Hoc equidem uobis dico, protestor & Amen,
In me qui toto confissus pectore credit,
Hec etiam faciet, quæcunq; ego facta peregi,
Et maiora etiam præstabit forsitan illis.
Talis erit uirtus fidei, tam magna potestis.

Scilicet

FESTIVALIA.

Scilicet ad summum quoniam discedo Parentem,
Talia qui tribuet credenti munera turbæ.
Insuper & nostro Patrem quæcunq; petetis
Nomine poscentes, uobis præstabo fidelis,
Ut pater in Nato iustum lucretur honorem.
Quidquid erit nostro quod nomine eunq; petetis,
Perficiam certo, nec uos spes irrita fallet,
Præstata sed largo cum fœnore cuncta reponam.

IN DIE CORPORIS CHRISTI.

EVANGELIVM IOANNIS VI. CAP.

ARGUMENTVM.

Commendat carnemq; suam sanctumq; cruorem
Christum, & hunc uitæ prædicat esse cibum.
Vnde Capernæa cùm uersaretur Iesus,
Atq; illū in cœtu populi Synagoga tenebat,
Mystica commendans Paschalis ferula cœnæ,
Protulit has orsus diuina uoce loquens:
Est cibus æternæ uerè caro nostra salutis,
Exhibit & noster uerissima pocula sanguis.
Quisquis edit carnemq; meam, bibit atq; cruorem,
Permanet unito uiuens in corpore mecum,
Atq; ego permaneo rursum coniunctus in illo,
Sic unum sumus unanimis semperq; manemus,
Vincula nulla dies nostri dissoluet amoris.

Q 2 Sicut

EVANGELIA

Sicut ab astrigero Genitor me misit Olympo
Aeternum uiuens, et ego quoque uiuo per illum:
Sic etiam qui me comedet mansurus in eum
Aeternæ premium uitæ me propter habebit.
Hic est ille Dei panis, qui uenit ab alto,
Intima cœlesti satians præcordia succo.
Non ueluti uestri ceperunt manna parentes
Aethere demissum, quos hinc sua fata tulerunt.
Sed uerè panem quicunque comederit istum,
Aeternum uiuet nullo moriturus in ævo.
Tantam prestabunt cœlestia fercula fructum.

IN DIE S. IOANNIS BAPTISTÆ.

EVANGELIVM LVCAE I. CAP.

ARGUMENTVM.

Nascitur effœta sanctus de matre Ioannes,
Zacharias grates carmine letus agit.

Cum uirtute Dei pregnans Elizabeth esset,
Quae sterilis multos uitæ traduxerat annos,
Iamque propinquarent decimi confinia mensis,
Aduenit tandem pariendi tempus, ut alio
Redderet acceptum diuino munere pignus,
Tum peperit charo natum fœcunda marito.
Hoc ubi uicinas insuetum uenit ad aures,
Quod benefacta Deus uetulæ tam magna dedit.

Con-

FESTIVALIA.

Continuò cœpere animis gaudere profusis,
Dulce puerperium gratantes ore benigno.
Iamq; octaua dies aderat, uenere frequentes,
Ut iuxta Legem Domini præputia nati
Scinderet admotus teneri pudentia culter,
Zachariam patris puerum de nomine dicunt.
Nominis at ueri iamdudum præscia mater,
Non ita fiet, ait, sed uos hinc ite, Ioannem
Dicite, non alio charum mihi nomine natum.
Ast illi contrà uerbis nituntur & aiunt:
Respice chara tuam toto cum stemmate gentem,
Inuenies nullum, quod poscis, nomen habentem.
Protinus innuitur patri, quo nomine dici
Ipse uelit natum, paruam petit ille tabellam
Nutibus, omnipotens nam uocis ademerat usum,
Accepta scripsit: Nomen pueri esto Ioannes.
Mirantur factum suspensis cordibus omnes,
Talia nec credunt fieri sine numine diuum.
Continuò resoluta uiri sunt guttura sancti,
Incipiensq; loqui laudabat uoce Tonantem.
Tum perculsa fuit uicinia tota pauore,
Istaq; diffusa est Iudeam fama per omnem,
Transiliens montes & opacas arbore ualles.
Quotcunq; audierant, imo sub corde reponunt,

Q 3 Dicen-

EVANGELIA

Dicentes Puer qualis uir fiet ab illo?
Nam Domini uirtus illum manifesta regebat.
At Pater æthereo iamdudum numine plenus
Zacharias linguam reduci sermone resoluit
Vatidico, talem depromens gutture uocem:
Laudetur Dominus Deus Israhelis in æuum,
Illi⁹ & nomen summo celebretur honore.
Namq; suam plebem cælo respexit ab alto,
Seruili faciens de conditione redemptos,
Erexitq; nouæ cornu prælustre salutis
Constituens media serui Dauidis in æde,
Sicut erat quondam statuens promissa locutus
Ora Prophetarum per non mentita suorum.
Ut nos eriperet sœuis ex hostibus, atq;
De grauiore manu, qui nos odere, malorum.
Præstaretq; piis patribus miseramina nostris,
Fœderis antiqui memor, & quæ fecit Abrahe
Iuramenta Patri, nobis bona tanta daturum.
Scilicet ut manibus subducti hostilibus, ipsi
Possemus uitam placide seruire per omnem
Pectore securi sœuoq; timore carentes,
Cultibus in sanctis iustisq; placentibus illi.
At tu chare Puer Domini dicere Propheta,
Namq; Dei natum cursu felice præbis,

viii

FESTIVALIA.

Ut tua lingua uiam uenturo præparet illi,
Desq; pius populis uenture signa salutis,
In qua cuncta sibi cernent peccata remitti.
Offeret hanc summi bonitas miserata parentis
Omnibus in Nato, quem culmine mittet Olympi,
Scilicet ut cæcis ueniens appareat ille
Gentibus, obscura resident quæ mortis in umbra,
Infundens mutata nouam sub pectora lucem,
Dirigat & nostros pacato in tramite gressus.
Talibus obticuit senior, natumq; puellum
Occupat amplexu strigens, atq; oscula iungit
Dulcia: maternam pertantant gaudia mentem.
At puer occulto cæli crescebat in horas
Numine: iam Iuuenis robusto corpore factus
Desertis coluit sylvas Iordanis ad amnem,
Carne locustarum uiuens & melle liquenti,
Corporaq; indutis gibbosæ pelle Cameli.
Hic rude ducebat nemorum sub frondibus æuum,
Iamdudum meditans operis rudimenta futuri,
Israheliticæ donec se ostendere genti
Tempus erat, munusq; nouum tentare docendo.

IN FESTO SANCTORVM PETRI ET PAVLI
APOSTOLORVM,
EVANGELIVM MATT. XVI. CAP.

Q 4 ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Esse Dei Natum Petrus testatur Iesum,
Aethereæ claves accipit inde domus.

Sydonis atq; Tyri ueniens à littore Christi
Contigerat fines, ubi Cæsarea Philippi
Ad Libani uallē fontes iacet inter amœnos,
Vtrinq; & letas Phœnicum respicit oras,
Atq; hic discipulos tali sermone rogauit:
Quem dicunt homines Natū esse hominiq; Dei?
Respondent: Alij quod sis Baptista Ioannes,
Ast alij Heliam, Ieremiamq; esse loquuntur,
Siue prophetarum numero de complice quendam
Talibus auditis iterum quæsuit Iesus:
Non ergo multa moror, quæ sit sententia vulgi.
Sed uos quem chari me dicitis esse sodales?
Reddedit excipiens reliquorum nomine Petrus:
Tu Deus es uiui sobolesq; ô Christe, Parentis,
Ad nostram cæli dimissus ab arce salutem,
Quem petiere Patres, quæ concinuere Prophete
Venturum primo promissum semen ab eo,
Deleat ut labem primi culpamq; parentis.
Christus ad hæc: O te felicem & Petre beatum
Nate Symon Iona, qui talia uoce fateris
Ingenua, firmoq; probans in pectore credit.

Hæc

FESTIVALIA.

Hec tibi non humana caro sed cognita fecit,
Nec talem genuit mortali sanguine mater,
Non ratio nouisse dedit uel mentis acumen,
Sed meus è summo Genitor patefecit olympos
Irradians mentem, & mysteria tanta reuelans,
Quæ paucis nouisse datum uirtute superna.
Hoc igitur dico uera tibi uoce uicissim,
Tu mihi Petrus eris, Petramq; ego nixus in istam
Aedificabo meam (quæ sacra Ecclesia) gentem,
In qua firma mei stabit confessio uerbi,
Et ualidis adeo firmabo uiribus illam,
Ut uis nulla hominum, nec porta potentis Auerni
Præualeat contra, uictam ne cuertere possit,
Stabit in æternos, sed non superabilis, annos,
Numine freta meo, uerbo fundata potenti.
At tibi Petre dabo claves, Cælestia Regna
Ut reserare queat, & firmo claudere nexus.
Quidquid & in terra uerbi uirtute ligabis,
Hoc erit in celo firma ratione ligatum:
Sic etiam in terra uerbo quæcunq; resolues,
Sedibus æthereis eadem resoluta manebunt.
Hec tibi semper erit uerbo fundata potestas.

IN FESTO VISITATIONIS MARIAE VIRGINIS.
EVANGELIVM LVCAE I. CAP.

Q S ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Carpit iter uirgo grauidam uisitq; propinquum,
Carmine mox tollit magnificante Deum.

*MERcede MARie
dixi.*

Orta dies cælo fuerat, cùm uirgo Maria
Finibus exurgens patrijs occipit abire
Ad longè positam Iudei nominis urbem,
Elizabetha pio quid agat uisura labore,
Quam gestare graue prædixerat Angelus alium.
Hanc petit officio cognatam uirgo fideli.
Vtq; iter ingressa est longum, non multa morauit
Festinans cursu iuga per montana citato.
Iamq; dies cælo processerat unus et alter,
Et totidem soles ierant, cùm sedula uirgo
Hospita successit Iudæe mœnibus urbis,
Zachariæq; domum subiit, de more salutem
Elizabetha tibi dicens, dextramq; prehendit.

Virgi

FESTIVALIA.

Virginis ut uocem uerò Elizabetha recepit
Auribus, exemplò grauido quem uentre gerebat
Subsiliit letis in corpore gestibus infans,
Scilicet ostendens Domini se noscere Matrem.
Hic ipsa Elizabeth sacro iam numime plena
Tali fatidicam linguam clamore resoluit:
Sis benedicta mihi Mater Virgoq; Maria
Eœmineos inter coetus: benedictus & ille
Quem geris in casto latitantem corpore fructum.
Vnde mihi uerò ueniant tam grandia donas
Ut mater Domini per tam longinqua uiarum
Interualla procul ueniat, coramq; salutet,
Nec pigeat nostros illam subiisse penates?
Aspice ut audiui de te cognata salutem,
Auribus & sonuit tua uox gratissima nostris,
Protinus exiliit mihi uiscere conditus infans,
Læticiam de te nondum genitusq; recepit.
Dum loquor ista, nouum sub pectore sentio motū.
Siste puer, ne læsa mihi præcordia rumpas,
Quid faceres natus, nondum qui talia natus.
Tu uerò ante alias felix, & iure beata es,
Pectore quæ firmo credens ea uera putas;
Nuncius ætherea quæ rettulit Angelus arce,
Nec malefida tuam subiit dubitatio mentem.

Nunc

E V A N G E L I A

Nunc igitur fructu fidei donaberis amplio.
Omnia nam sicut ea, perficiuntur & in te,
Quæ Domini prædicta sacro prius ore fuerunt.
Hic incensa nouo circùm præcordia motu,
Extulit hanc uocem leto sermone Maria:
*Canticū
Mariæ.*
Magnificant animæ Dominum præcordia noſtra,
Spiritus & toto saliens in pectore gesit,
In Domino ueram nobis tribuente ſalutem:
Namq; humilem cœlo ſeruam reſpexit ab alto,
Nec deditiatus misera m Deus ipſe puellam.
Hinc genus omne hominum dicet me iure beatam,
Cunctaq; perpetuas tribuent mihi ſecula laudes.
Magna mihi fecit, rerum cui ſumma potestas,
Illiſ & ſanctum ſuper omnia ſecula nomem,
Fine caret bonitas Domini, procedit & uig;
In natos natorum, & qui naſcuntur ab illis,
Scilicet integris metuunt qui cordibus ipſum.
Exeruit fortem per facta potentia dextram,
Diſpergens homines elato corde ſuperbos,
Deposit multos ueteri de ſede potentes,
Rebus & angustis humiles euexit in altum.
In ſuper & largam dedit eſurientibus eſcam,
Omnigenum replens illos uirtute bonorum.
Divitijs contrâ plenos dimiſit inanes,

A14

FESTIVALIA.

Atq; suis frustra docuit confidere nummis.
Ipse recordatus patriæ bonitatis ab alto,
Israhel puerum summo suscepit amore.
Implevitq; simul studio promissa fideli,
Sicut erat nostris maioribus ipse locutus,
Imprimis Abrahæ gentiq; ipsius in eum.
TTalia cùm uirgo lètanti uoce peregit
Persoluens Domino laudum pro munere grates,
Obiicit, linguaq; sono cessante repressit.
Illa cognati simul & mirantur amici
Talia dicentem, uerbisq; insueta canentem.
Zacharias summo ueneratur honore propinquam,
Et rogat ut certum grauida cum coniuge tempus
Permaneat, nec tam subito cognata relinquit
Limina, quæ patrijs ueniens accesserit oris.
Paruit oranti mansueto pectore uirgo,
Iunctaq; cognatis Solyma permanxit in urbe,
Donec adimpletis ter cornibus aurea Phœbe
Viderat exactos totidem procedere Menses.
Hinc ubi tempus erat, Iudeæ rura relinquens
Ad patrios rediit cursu festina penates.

IN FESTO DIVISIONIS APOSTOLORVM,

EVANGELIVM MATT. CAP. X.

ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Discipus Christus Iudeam mittit in oras,
Quæq; docenda uiris & facienda monet.

TAlibus exactis cœtum cum Christus in

Bis sex Discipulos consueto more vocasse
Constitit in medio illorum, uocemq; resoluens,

Ius dedit immundos pellendi Daemonas illis,

Duodeci Addidit et uires morbos curare nocentes,

Apostolo Defectusq; hominum uarios abolere precando.
ru noia. Nomina Apostolicæ uero sunt talia turba:

1 Primus erat Petrus, cui nomina iuncta Symonii.

2 Proximus Andreas frater, Galilæidos ambo
Eimibus exorti, Bethsaidos urbis alumni.

3 Tertius hinc sequitur Iacobus, cognomine Maior.

4 Quartus ab hoc frater, proles Zebedæ, Ioannes.

5 Quintus erat natus Galilæa stirpe Philippus.

6 Succedit numero sextus, cui Bartholomeus.

7 Septimus hinc Thomas, Didymi qui nomine habebat

8 Octauo Matthæus adest cognomine Leui.

9 Nonus ab hoc Iacobus, proles Alphæa, Minor.

10 Lebbæus decimus, Thaddæi nomine, iudas.

11 Undecimusq; Symon, Chananæe gentis alumnus.

12 Ultimus Ischarioth, loculis præfectus, iudas.

Hos igitur numero bis senos misit Iesus,

FESTIVALIA.

Et mandata ferens tales dedit ore loquelas;
Non ego uos iubeo cæcas accedere gentes,
Ad mea tempus adest quas nondum Regna uocari,
Nec subiisse uelim terræ Samaritidos oras,
Iudæis siquidem gens hæc imimica putatur:
Ite sed amissos gregis Israhelis ad agnos,
His monstrate uiam concordi uoce sonantes,
Quòd prope nunc terris adsint cælestia Regna.
Ergo parent sese, quòd talia rite capessant:
Insuper ægrotos uerbo curate potenti,
Leprosos mundate uiros, uitamq; priorem
Reddite defunctis, expellite Dæmonas atros.
Atq; hæc contigerint uobis cùm munera gratis,
Vendere non precio, sed gratis reddere fas est,
Dicere ne quisquam meritò uos possit auaros.
Nec uero argenti precium gestate, nec auri,
Aeraq; non zonis ad iter, per am'ue feratis.
Non geminæ uobis uestes, non calceus harens
In pède sit, baculum 'ue manu portetis eentes.
Dignus enim mercede sua, quicunq; laborat.
Vos igitur tantum decet huic incumbere cura,
Ut per uos discant homines cælestia iussa,
Illi iusta dabunt uobis alimenta uicißim.
Hoc etiam moneo, quamcumq; subibitis urbem,

AUS

EVANGELIA

Aut uicum, certis uigiles inquirite signis,
An ibi sit quisquam cælesti munere dignus,
Ad quem uestra sonet diuini concio uerbi.
Hunc ubi contigerit uobis reperire, manentes
Aedibus illius munus præstate docendi,
Donec tempus erit cœpto discedere cursu.
At si quando domum uobis contingat inire,
Dicite pacifico primum sermone salutem,
Dignaq; si fuerit cælesti uisa fauore,
Accipiet lætam uestro de munere pacem:
Sim se se indignam tanto præbebit honore,
Ad uos pax iterum tum conuertetur ab illa,
Inq; sinum uestrum, processerat unde, redibit.
In quemcunq; locum socij uenietis euntis,
Hic si nullus erit, qui uos in tecta recepit,
Aut audire uelit cælestia iussa docentes,
Mox exite loco, tectis excedeite & urbe,
Effugite indignas terras & limen iniquum,
Sed prius excusso plantarum puluere, ne quid
Hæreat im uobis terre de parte nefande,
Illijs immunes sed remaneatis ab omni.
Vera loquor uobis, & cæli numina testor,
Quod Sodome regnis olim, plebiq; Gomorre
Pœna minor ueniet magno sub Iudice Mundi,

A19

FESTIVALIA.

Atq; cadet tali que uos contempserit urbi,
Tam graue supplicium tunc gens ingrata subibit.

IN FESTO MARIAE MAGDALENAE.

EVANGELIVM LVCAE VII. CAP.

ARGUMENTVM.

Vnguento Christum perfundit in eadem Symonis
Fœmina peccatrix, saluaq; facta fide est.

O rabat Dominū quidā Phariseus, ut hospes
Illi ad mensæ coniuia latus adesset,
Membra recturus dapibus uiniq; liquore.
Paruit oranti tectumq; subiuit Iesus,
Illi mensa iussus confedit eburna.
Iamq; serebantur distincto ferula missu,
Cūm mulier, quæ forte moras tunc urbe trahebat,
Nomine peccatrix & re, cognouit Iesum
Accubuisse domo positum mensaq; Symonis.

R. Protinus

EVANGELIA

Protinus in uitreo portans unguenta Alabastro
Est ingressa domum, mensamq; accessit: Et me
Ante pedes Domini stabat flens ubere largo,
Mox demissa solo lachrymis perfundere planu
Illiis atq; comis rursum detergere cœpit.
Oscula tum fixit pedibus, succosq; potentes
Desuper irrorans, suauem diffundit odorem,
Omnia qui complet lauti penetralia testi.
Hoc ubi confexit fieri Phariseus iniquo
Lumine, mox secum tacito sic pectore uoluit:
Si foret hic uerus noscens arcana Propheta,
Non illum, quæ sit mulier, qualisq; lateret,
Ipsius attingens impuris corpora membris:
Nam mala peccatrix iustum non tangere digna es;
Non tulit hec animi Christus meditata latentis,
Atq; ita prorumpens Phariseo talia dixit:
Audi pauca Symon, quæ nunc tibi dicimus Hospe.
Ille quid est, inquit: quod uis uenerande Magister!
Sermonem repetens porrò sic cœpit Iesu:
Fœnore diues erat quidam mercator ab amplio,
Credita cui bimi debebant æra ministri:
Alter quingentos nummos debebat, et alter
Quinquaginta simul: cum reddere tempus adesse
Vnde satis faceret Domino tum neuter habebat.

Cn

FESTIVALIA.

Creditor h̄ic sortem amborum miseratus acerbam,
Debita condonans clemens utriq; remisit,
Expense tabulis summam deleuit & omnem,
Credita ceu nunquam poscentibus era fuissent.
Nunc age dic, horum quis iure impensiū illum
Diliget & gratus maiorem reddet amoreme:
Respondens Christo Pharisaeus talia reddit:
Me nisi certa animi fallit sententia, Christe,
Ille magis Dominum pro munere seruus amabit,
Maxima clementi cui debita corde remisit,
Pluraq; quō debet, plus hoc in amore reponet.
Intulit h̄ic Dominus: Verum me iudice dicis.
Protinus à mensa mulierem uersus ad ipsam
Lumine deiecto stantem sit rettulit ultrā:
Hanc dilecte Symon mulierem conspicis Hospes,
Hec mihi maiorem, quam tu, persoluit honorem.
Namq; tuas post quam subij perductui in aedes,
Flumina non pedibus porrecta pelue dedisti:
Illa autem talos lachrymis mihi lauit, & ultrō
Officiosa comis plantas abstersit utrasq;.
Tu non amplexus, non oscula blanda tulisti:
Hec uero pedibus non desist ore fideli
Basia ferre meis, & brachia stringere circum:
Deniq; non olei blando mihi tempora succo

R 2 Mollia

EVANGELIA

Mollia timxisti, cùm toto uertice suprà
Fuderit hæc largo preciosos imbre liquores,
Vnde tuas iucundus odor se sparsit in ædes.
Propterea dico ueris tibi uocibus hospes,
Crimina multa quidem sunt huic dimissa puella,
Quandoquidem multo Dominum dilexit amore.
Pauca remittuntur sed cui peccata, uicissim
Dilexisse parum modico censetur amore.
Hæc ubi fatus erat, rursum conuersus ad illam
Rettulit: O mulier tibi sunt peccata remissa.
Talia dicentem, quæ cætera turba sedebat
Accumbens mensæ, secum miratur, & inquit:
Ille quis est, qui foeda etiam peccata remittit?
Atq; huic unde uiro talis concessa potest?
Non latuere animi uoluentes talia Christum,
Hæc igitur rursum mulieri uerba profatur:
Indubitate fides saluam te fœmina fecit,
Vade domum, lœtaq; animi iam pace fruari.
Talia cùm dixit, placide dimisit euntem.

IN DIE S. IACOBI APOSTOLI MAIORIS
EVANGELIVM MATT. CAP. XX.

ARGUMENTVM.

Pro natis rogitat Zebedæi sedula mater,
Sed nimis audacem iusta repulsa manet.

CVN

FESTIVALIA.

Cū Solymā Christus rursum properaret ad ur-
Et medico cursu Iericho uicina teneret, (bē
Natorum genitrix Zebedaei accessit ad illum,
Nomine quam sueto Salomen dixere propinqui,
Adduxitq; duos charissima pignora natos,
Maiorem dextra Iacobum, leuaq; Ioannem,
Quos Dominus nuper piscandi à munere ductos,
Ad sua mutata consortia mente uocarat.
Protinus ante pedes procumbit mater Iesu,
Deposens aliquod pro charo pignore donum.
Ad quam sic placido Christus sermone profatur:
Munera dic Salome pro natis qualia poscas
Aede tuum uotum, prompta est tibi nostra uolūt.
Illa refert: Vnum cupio uenerande Magister,
Hunc natis præstare meis digneris honorem,
Ut teneant tecum cælestis culmina Regni,
Alter & à dextra sedeant alterq; sinistra.
Talibus auditis contrà respondit Iesus:
Ah Salome nescis quam non tibi debita poscas
Munera, nec nostrum est concedere talia uobis.
Vtiliora tuæ soboli quin dona requiriss?
Si tamen huc calicem uos mecum haurire potestis,
Qui mihi restat adhuc uentura sorte bibendus,
Communi' ue libet mecum Baptismate mergi.

R 3 Respon

EVANGELIA

Respondent mater(uolumus)natiq; Magister,
Protinus hic illos sic rursum affatur Iesu:
Vos equidem calicem, quo proluar ipse, bibetis,
Atq; meo uobis dabitur Baptismate tingi,
Nec deerit tandem celestis portio Regni.
Sed mihi quod dextra cupitis laeuq; sedere,
Hoc precibus uestris non est concedere nostrum,
Sed manet aeternum Patrem penes ista potestas:
Talia concedet qui dona ferentibus illis,
Munus ad hoc prima quos legit origine mundi.
Hec ubi fatus erat, Salomon cum prole reliquit,
Hiérichontæ succedens mœnibus urbis.
Et iam summa decem reliquorum uenit ad aures,
Protinus hoc animo factum indignante tulerunt,
Ausos nempe duos exposcere talia fratres
Cum genetricce sua, que si tribuenda fuissent,
Non minus à domino sese quoq; ferre deceret,
Vtpote qui simili Christum uirtute secuti
Per uarios casus atq; aspera cuncta fuissent.
Talia sed Christus cum pectore sensit iniquo
Voluere discipulos, ad se mox conuocat omnes,
Eximat ut cœcis errorem mentibus istum.
Incipiensq; loqui, tali sermone profatur:
Scitis & à nobis iamdudum audistis amici,

Q. 61

FESTIVALIA.

Quod Proceres Mundi regnent, commissa potestas
Est quibus Imperij, mundanaq; regna gubernent,
Vnde etiam Domini subiecta à plebe uocantur,
Atq; illis magni merito tribuuntur honores;
At uos non simili sceptrum ratione geretis,
Conuenit officio non ista potentia uestro,
Sed quicunq; cupit uestri gregis esse supremus,
Hunc seruire decet reliquis, fieriq; ministrum:
Et qui præcipuum uestro cupit agmine dici,
Insumus ille prius fiat, reliquisq; ministret,
Redditus ex Domino demissso pectore seruum.
Sic hominis Natum cælo uenisse uidetis,
Non ut subiectos habeat sibi in orbe ministros,
A quibus accipiat magnum prælatum honorem,
Ipse sed ut tenui faciat se forte ministrum,
Atq; alijs studio curaç; inserviat omni,
Pro quibus amisse deponet munera uitæ,
Consulat ut passa multorum morte saluti,
Efficiatq; hominis peccati labे redemptos,
Hoc uos exemplum domini seruare minores,
Si cupitis ueri mihi nominis esse ministri,
Non alio cælum dabitur contingere pacto.

IN FESTO VINCULORVM PETRI APOSTOLI.

Buange. ex Actorum Cap. XII.

R 4 ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Herodi Petrus capitur, quem carcere clausum
Angelus educit nocte silente Dei.

Cœperat Herodes animo sœuire nocenti
In populū Christi sanctū qui nomen habebit,
Iniectaq; manu quosdam torquebat amaris
Supplicijs instans, pœnamq; insontibus augens.
Iamq; furens gladio percusserat ille Iacobum,
Germanum nati Zebedæo patre Ioannis,
Nomine Maiorem quem cetera turba uocabat.
Et quia Iudeis hac se ratione uideret
Complacuisse uiris, studio perrexit in isto,
Christigenum fundens non una morte cruentum.
Ergo etiam Petrum captiuum in uincula traxit,
Præcipuum in cœtu Domini qui nomen habebat.
Iamq; propinquabat festum Paschale, quotannis
Solenni studio quod gens Iudea colebat,
Mactatum comedens consuetis ritibus Agnum,
Illi⁹ & sacro confpergens sanguine posset.
Ast ubi Petrus erat Regi comprehensus iniquo,
Ponitur obscuri metuendo carceris antro,
Vndiq; constrictus uincis grauibusq; catenis,
Callidus incutis ne se subducere posset,
Additur & certo custodia militis illi

Agnis

FESTIVALIA.

Agmine, que captum uigilanti lumine seruet,
Festa recessissent donec Paschalia, namq;
Post ea Iudeis captiuum sistere Petrum
Rex statuit, plebiq; uirum damnare petenti,
Solueret ut placidas effuso sanguine poenat.
Carceris ergo miser fundo conclusus in imo,
Et custoditus per Martia signa iacebat,
Sepe memor uerbi, Dominus quod fecerat olim,
Illum uaticinans alienis esse ligandum
Inuitum manibus, quo nec uelit ire, trahendum.
At non interea fratrum pia turba quiescit,
Assidueq; Deum precibus uotisq; fatigat,
Intima cum cordis gemitu suspiria fundens,
Liberet ut captum supera uirtute Symonem,
Et iam nox aderat, cuius sub luce sequenti
Sistere captiuum plebi Rex ipse uolebat.
Ultima Petre tibi uite nox illa fuisse,
Ni Deus auxilium casu meliore tulisset.
Namq; ubi somnus iners tenebris inuaserat orbem,
Fessaq; iucundam capiebant membra quietem,
Ipse etiam Petrus recubans in carcere clauso
Lumina nocturno submiserat ægra sopori.
Atq; latus miles claudebat utrunq; iacenti
Constricto grauibus per corpora tota catenis,

R S Nec

Agnit

EVANGELIA

Nec deerat clauso uigilans in limine custos,
Sed faciente Deo cunctos sopor altus habebat.
Angelus ecce polo medium delapsus in antrum
Inreditur, quo cuncta nouo ueniente reluent
Lumine, mirando tenebrae fulgore recedunt:
Non aliter quam si tenebrosa nocte coruscum
Emicet & tremulo prorumpat lumine fulgor
Omnia perlustrans, celeri simul igne recurrit:
Lumine discutiens noctem sic angelus atram
Effundit iubar immensum, latebraq; recludit.
Protinus ille latus Petri percussit, & ipsum
Excitat attonitum, tali sermone locutus:
Surge celer, somnumq; simul cum carcere linquens
Effuge, meq; ducem caelo tibi suscipe missum.
Vix ea fatus erat, dure cecidere cathene
De manibus Petri, redduntur libera uincis
Brachia cum pedibus, colloq; annexa recedunt
Ferrea lemniacis conflata repagula flammis.
Ille stupet somno mixtoq; timore grauatus,
Spemq; metumq; inter dubius contatur & hæc
Cælestesq; uiro perstringunt lumina flamme.
Angelus idcirco sic illum affatus & inquit:
Tolle moras, zonaq; mouens te cinge recurva,
Calceamenta simul geminis super inde plantis.

Parnil

FESTIVALIA.

Paruit imperio succinctus & ilia Petrus,
Aptauit geminos ad frigida crura cothurnos.
Ille refert iterum: supremam corripe uestem,
Injiciensq; humeris aptato pallia clavo.
Huc ades, & prompte uestigia nostra sequaris,
Liber ut euadas duris cum carcere uimclis.
Hæc ubi fatus erat, medias mox ipse per umbras
Angelus egreditur, Petrum dicitq; sequentem.
Non sera, non muri, non ostia euntibus obstant,
Omnia caelesti sed peruia numime cedunt.
Ipse etiam petrus miratur, & inter eundum
Talia qui fiant ignaro pectore uoluit,
Angelicos etenim uultus non ille uidebat,
Incertæ reputata fuit sed uisio menti,
Solaq; dicentis penetrans uox ibat ad aures.
Iam superata fuit custodia prima, simulq;
Altera, militibus pleno stertentibus ore,
Tanquam perpetuo clausissent lumina somno.
Et iam contigerant solido stridentia ferro
Ostia, contiguam qua ianua dicit in urbem.
Ecce fores sese diductis pandere ualuis
Incipiunt, & sponte sua ferrata recedunt
Vincula, quæ uestes ualidos utrinq; tenebant.
Angelus excedit, Petro monstratq; sequenti

Præuius

EVANGELIA

Præius egressum, quem cùm per longa platea
Compita duxisset saui de carcere Regis,
Protinus abscedens illum sub nocte reliquit
Spiritus, in tenuesq; uolans euanuit auræ.
Ad se se ut rediit Petrus mentemq; recepit,
Diuinæ agnoscens facta auxiliaria dextre,
Talibus est secum lœto sub corde locutus:
Nunc scio q; Christus, patimur quem propter, Iesu
Miserit & iherea uenientem sede ministrum,
Qui tulit auxilium capto, sauiq; Tyranni
Educens manibus, populumq; ipsumq; ffellit,
Tristia conantes intendere funera nobis.
Dixerat hec secum tacitus, gressuq; silenti
Matris Ioannis properans deuenit ad aedes,
Quem solito dicunt alij cognomine Marcum.
Hic etenim fratres coetu stipante sedebant
Intenti precibus nocturnis atq; diurnis,
Multaq; pro Petri faciebant uerba salute,
Orantes contrà regem tam dira mouentem.
Leniter ille fores cœpit pulsare rigentes,
Nec mora procurrit medias ancilla per aedes,
Nomine dicta Rhode, patulam subit illa fenestram
Auditura sono quis nam pulsator adesset.
Protinus ut uocem Petri cognouit, ibi illa

Lxxv

FESTIVALIA.

Læticia exultans portam non fecit apertam,
Sed mox ingrediens fert nuncia fratribus, esse
Ante fores Petrum claro sermone loquentem.
Non habuere fidem Socij, stultamq; puellam
Insanire ferunt, ast illa affirmat & inquit:
Audiuisse sonum uocemq; & uerba Symonis.
Obijciunt alij fortasse est angelus eius.
Interea Petrus cœpit pulsare secundò,
Agmine procurrunt uno, foribusq; reclusis,
Aspiciunt ueros oculos uultumq; Symonis.
Terruit h̄ic animos res insperata pauentes.
Innuit ille manu, presso ut sermone tacerent.
Nec mora cum socijs medijs penetralia tecti
Ingreditur, casusq; suos exponit, ut illum
Angelica Deus ipse manu de carcere clauso
Duxerit, & portas & ferrea uincula relaxans
Ante soporatis somno custodibus alto.
Hæc ubi dilectis narrauerat omnia letus
Fratribus: orauit Iacobo narrata referri
Singula, per totam socijsq; manentibus urbem,
Scilicet ut noscant diuinæ robora dextræ,
Auxilioq; Dei rebus confidere discant
Semper in aduersis, casus seruare per omnes
Qui ualeat afflictos celestia uerba fatentes.

Talia

EVANGELIA

Talia cùm dixit, sub prima crepuscula lucis
Exiit urbe Symon, aliasq; accessit in oras
Insani rabiem quærens uitare Tyranni,
Crudeles ne fortè manus rursum ipse subiret,
Quas semel auxilio fugisset ab æthere miss.

IN FESTO S. LAURENTII MARTYRIS.

EVANGELIVM IOANNIS.

ARGUMENTVM.

Semina producit granum tellure solutum,
Hinc uitam nullus debet amare suam.

Sexta dies aderat Pasche præmissa sequenti,
Bethaniam quando Christus peruenit, ubi ait
Lazaron è tumulo uitæ reuecarat ad aurum,
Nuper & unguento fuerat perfusus odoro.
Hic igitur degens socios cùm multa doceret
Morte super tristi sibi conditione ferenda,
Ignarisq; mali casus aperiret acerbos
Illum excepturos, sic inter cætera dixit:
Credite dicenti uobis quæ uera profabor,
Ni Cereris granum terra mergatur in ima
Atq; ibi putrescens fuerit ceu morte solutum,
Proderit haud quicquam, neq; fructū proferet,
Sed sine fruge bona semper solumq; manebit:
At ubi subiectum gremio telluris amice

Perdit

FESTIVALIA

Perdiderit formam ceu passa morte priorem,
Postmodò prorumpet culmo florente, suoq;
Tempore profiliens specie meliore resurget,
Multiplicemq; feret largo cum fœnore fructum.
Quisquis amat stulto mundanam pectore uitam,
Non retinebit eam, sed tristi funere perdet.
At quicunq; odio uitam me propter habebit,
Illa per perpetuò saluus retinebit in euo.
Siue hic perdiderit, spacio meliore resumet.
Si quis erit seruire mihi cui corde sedebit,
Verbis & factis me sedulus ille sequatur,
Atq; omni studio peragens mea iussa capessat:
Sic meus optata fiet ratione minister,
Auerteret & tandem condigni præmia serui.
Me quicunq; locus Regni cœlestis habebit,
Ille meos etiam teneat curabo ministros,
Ut parili mecum sint conditione beati:
Et quicunq; mihi uero seruabit amore,
Hunc meus æterno Pater exornabit honore,
Mercedemq; feret post tempora fluxa perennem.

IN FESTO ASSVMPTIONIS MARIAE VIRGINIS.
EVANGELIVM LVCAE X. CAP.

ARGUMENTVM.

Sollicita est multo dum sedula Martha labore,
Incumbit uerbo tota Maria Dei,

Dum

EVANGELIA

Dum peregrinatur Iudeis Christus in omni,
Et uarias urbes, pagos, atq; oppida iustra.
Tradendi studio diuini oracula uerbi,
Contigit ut uici cuiusdam parua subiret
Moenia, ubi hospicio noctis frueretur amico,
Nam declivis erat uicino uestigio Phœbus.
Hic quædam mulier, Martham dixere propinq;
Ciuis erat, Dominum que sub sua tecta recepit,
Hospicium præbens illi socijsq; benignum.
Multæ super uirtute uiri, que fama ferebat,
Audierat siquidem, dudumq; optauerat illum
Cernere præsentem, uocemq; haurire loquenit,
Propterea gauisa fuit uenisse, receptum
Aedibus inq; suis omni tractabat honore:
Huic germana fuit, Mariæ que nomen habebat,
Dissimili planè ingenio studioq; sororis,
Quippe minus curans ciuilia munera uitæ,
Religionis erat studio plus dedita sacro,
Voluebatq; pios noctuq; dieq; libellos:
Hec illi requies, hæc sola & summa uoluptu.
Hoc etiam factis Christo præsente probavit.
Nam cum sollicito foret anxia Martha labore,
Discurrens hinc inde domo, faciendaq; curans,
Antè pedes Domini cælestia iussa docentis

FESTIVALIA.

Illa sedens magno uerbum auscultabat amore,
Intentumq; animum cum lumine semper habebat
In uultum uocemq; Dei tam sancta loquentis:
Hunc amat, hunc unum cura complebitur omni,
Atq; sibi talem gaudet cecidisse Magistrum,
Multus rogans, & multa ferens audita uicissim
Sensibus haec imis, res est quia summa, reponit:
At soror interea magno distracta labore
Martha fuit, totumq; domum irrequia pererrat,
Plurima perficiens, famulis & plurima mandans,
Scilicet ut possit domino seruire fideli
Officio, partes animum diuertit in omnes
Sedula, nunc poculis, dapibus nunc illa parandis
Incumbit, nullumq; fugit distenta labore.
Ergo uidens segni germanam corde sedentem
Non tulit, & Christum compellans talibus inquit:
Optime nonne uides, quanto sudore, magister
Aedibus inuigilem, faciendaq; singula curem,
Et soror interea nullis sedet anxia rebus,
Aspicis & pateris, ut me sic illa relinquas
Nullius in partem ueniatq; ignava laboris;
Ergo precor facias, ut non tibi sola ministrem,
Atq; illam iubeas aliqua me in parte iuuare,
Munera sic melius iuncte curabimus ambo,

S Ad

E V A N G E L I A

Ad cunctos ego sufficio non sola labore.
Rettulit hic dominus leni sermone uicissim:
Sollicita es nimium, nimium te Martha fatigis:
Desine, nec tantis miseram te distrahe curis:
Omnibus his unum magis est, mihi crede, noli
Quod curare quidem studio maiore decebat,
Scilicet æterni mysteria discere uerbi,
A quo uita, salus hominum, bona ueraq; penden.
At Maria elegit meliorem prouida partem,
Hæc illi nunquam perdenti ablata feretur,
Perpetuos uiuens sed eam retinebit in annos,
Aeternæq; bonis uitæ saluata fruetur.
Hæc ubi reddiderat, uocem suspendit Iesu.

EPISTOLA EIVSDEM FESTI.

Ex Ecclesiasti. Cap. XXIIII.

(EGO FLOS CAMP.)

Flos ego sum suauë de se qui prebet odorem,
Vitiferi qualis palmitis esse solet.
Germine de nostro fructus nascuntur honesti,
Deficit & nullo copia larga die.
Huc igitur qui me cupitis, properanter adeatis,
Fructibus ad plenum uos satiate meis.
Dulcior Hyblæo resonat mea Concio melle,
Et superant ipsos munera nostra favos.

Dicitus

FESTIVALIA.

De me qui comedit, tales magis esurit escas,
Pluraq; quò sumpsit, sumere plura cupit.
Fontibus è nostris hausit quicunq; liquorem,
Plus sedit, & nunquam desinit ista sitis.
Quiq; mihi auscultat, non confundetur in eum,
Innocuus semper, qui mihi paret, erit.

IN DIE S. BARTHOLOMAEI APOSTOLI.
EVANGELIVM LVCAE XXII. CAP.

ARGUMENTVM.

Imperium socijs prohibit, mundanaq; Christus
Regna, sequi promptos seruitumq; iubet.

D*iscipulos inter domini contentio nata est,*
Ut disceptarēt, quis eorum maior habēdus.
Hoc ubi cognouit, sic illis dixit Iesus:
Reges ciuii in mundo dominantur honore,
Et dominos qui sceptra tenent suprema uocamus.

S 2 At

EVANGELIA

At uos non tali uitam ratione geretis,
Ut committatur uobis mundana potestas.
Sit procul hic error, sed uos qui maximus inter,
Se minimum faciat, tanquam sit iunior annis.
Et qui precipuus, reliquis seruire labore,
Nam recta uolumus si rem ratione putare,
Maior an accumbens mensæ? maior'ue minister
Nōne magis præstans, qui mensæ accūbit, habet
Ast ego sum uestri in medio ceu sorte minister
Omnibus officijs uobis seruare paratus:
Hinc uestros lauiq; pedes, terficiq; lauatos:
Vos tamen aduersis mecum persistere rebus
Cognoui, laudoq; animos hac parte fideles.
Atq; ideo uobis abiens mea Regna legabo,
Quæ pater ante mihi de cælo tradidit alio.
Tunc erit ut nostræ comedatis itemq; bibatis
Participes mensæ cælestia regna tenentes.
Inde simul mecum sella residuebitis alta,
Iudicium populo super Israhele ferentes.

HYMNVS AD S. BARTHOLOMAEVM

Historiam eius ex parte complectens.

India doctorem te Bartholomæ fatetur,
Agnouit Christi te duce namq; fidem.

FESTIVALIA.

Nectantūm lingua dominum testaris Iesum:
Dogmata confirmas sanguine uera tuo.
Et pulchram pateris Christi pro nomine mortem,
Scilicet est uita charior ille tibi.
Hoc odiſſe suam uerè est ac perdere uitam,
Viuere quò uita sub meliore queas.
Pœlicem Regem, qui te doctore recepit,
Synceram Christi sustinuitq; fidem.
At ſæcum contra fratrem, qui uera docenti
Imposuit mortem Bartholomæ tibi.
Passus enim plagaſ totos concideris artus,
Decidit à lacero corpore uulſa cutis.
Talia quis uideat ſpectacula lumine ſicco,
Barbaries ſœuis conuenit iſta Gethis.
Martyrj sanctam tibi mors extrema coronam
Attulit, & finem præbuit hifce malis.
Nunc igitur cælo frueris cum principe Christo,
Et precium mortis sydera uiuu habes.
Credibile eſt Regem, tua qui documenta fecutus,
Viuere nunc etiam poſt ſua fata polo.
Sicut Abel uiuit crudeli à fratre necatus,
Sic etiam hic cælum fratre peremptu habet.
Viuite pœlices anime, poſt funera nobis
Concedat ueſtos Christus adire choros.

EVANGELIA

IN DIE DECOLLATIONIS IOANNIS BAPTISTAE
EVANGELIVM MARCI VI. CAP.

ARGUMENTVM.

Dum rex natalem celebrat, ceruice Ioannis
Flebile Baptiste ceditur ense caput.
Exigit hoc munus sceleratæ filia matris,
Hinc cognosce, furor quid muliebris agat.

Miserat Herodes in tristia uimla, Ioannem
qui traheret captū, manibus post tergalū
tāq; prehēsus erat, cæcoq; in carcere clausu. (gaii)
Causa fuit mulier sceleratæ Herodias ire,
Subiçiens Regi stimulos, que uera Philippi
Fratri erat coniunx, lectoq; infida iugali
Traxerat incæsto præcordia Regis amore.
Hinc illam fratri rapuit uesanus adulter,
Nec fraterna malum pietas auertit amorem.

FESTIVALIA.

Iamq; sub uxoris titulo retinebat eandem,
Coniugium simulans, & honestæ nomina theda
Pretextens sceleri manifesto in criminè uiuit.
Hæc ubi cognouit tam turpia facta Ioannes,
Cui pietas cordi, uicisq; occurrere fœdis,
Non tacuisse potest, sed regi talibus infit:
Quid facis, Herodes fraterna coniuge gaudense?
Ereptamq; alij tibi quæ retinere uoluptas?
Heu fuge cōnubium uetitum, thalamosq; nefando
Abjice, nec tali cum corpore pollue mentem
Crimine, quod nunquam poterunt ignoscere Diui:
Ipsa etiam natura ihorum, quo uiuis, abhorret.
Talibus instabat monitis & uoce Ioannes,
Ad meliora uolens animum conuertere Regis.
Hæc ubi resciuit crudelis adultera, sœuos
Concipit irarum stimulos odiumq; Ioannis,
Hinc illi insidias animo molitur iniquo,
Consilijs quærens tacitus, qua tollere possit
Morte uirum, gladioq; iniuisam abrumpere uitam.
Hoc unum diro uoluebat pectori secum,
Siue dies aderat, seu nox innecta tenebris:
Nec mors, nec requies scelerati pectoris ulla est.
Sed fortuna deest, nec opus malè sana uoluntas
Efficiisse suum re succedente ualebat,

S 4 Quoq;

EVANGELIA

Quoq; minus poterat, magis hoc fecisse uolebili.
Obstigit insano regis reuerentia coepio,
Is metuebat enim meliori mente Ioannem,
Conscius admissi sceleris, nec laedere sanctum
Audebat uatem, sed eum seruabat honore
Eximio, muluisq; libens parebat eidem
In rebus, precepta uiri uocemq; secutus,
Ipsius & sancto pendebat ab ore frequenter,
Mansissetq; utinam talis, nec foemina mentem
Flexisset dubiam scelerato dulcis amore.
Opportuna dies aderat, tempuq; petitum,
Natalem regis referens per leta colendum
Gaudia, magnificis quare coniuicia mensis
Apparat Herodes totam celebranda per aulam
Principibus ducibusq; suis turbæq; fideli
Nobilium, quæ præses erat Galilæidos ore.
Illi conueniunt festum solenne Tyranni
Iam celebraturi, regalem propter honorem.
Perstrepit aula sono uenientum & uoce loquetur,
Regia iam populi compleuerat atria coetus.
Protinus ingreditur magna stipante ceterus
Herodes, soliumq; nitens concedit Eburnum
Ornatu comptum uario pictisq; tapetis.
Inflexere genu proceres ad uerba Tyranni.

FESTIVALIA.

Ille thoris mensa tandem consedit in altis
Cum consorte thori falsa, quæ turgida gemmis
Et radians auro Regem stimulabat amore,
Purpura fucato meretricia fulget in ore
Discubuere uiri longis ex ordine mensis
Carpentes epulas & dulcia uina bibentes.
Et iam prima quies mensis, cum uenit in aulam
Ingrediens uirgo scelerata filia matris,
Egregio cultu pariter formaq; resulgens.
Ut tetigit mensam Regis cum matre sedentis,
Poplite curuato solitum præmisit honorem.
Inde quibus circum fuerat comitata puellis
Incipit in gyrum celeres ductare choreas,
Et pulsare solum pedibus, saltuq; decenti
Corpora nunc sursum, nunc pellere mota deorsum.
Complacuit Regi saltatio leta puellæ,
Et propter matrem natæ quoq; facta probauit,
Suauiter arridens oculis flagrantibus illi.
Regis ad exemplum cuncti laudare honorem
Cœperunt proceres, quos Regia mensa tenebat.
Omnibus una fuit Regalis in ore puella,
Illiū & formam laudant gestusq; decoros.
Forsitan hanc aliquis tacito suspirat amore,
Blandaq; concedi sibi gaudia uirginis optat.

S S Tali-

EVANGELIA

Talibus accedit dementia corda Lyaeus.
Iamq; mero plenus uesano & amore Tyranna
Hac saltatricem compellat uoce puellam:
Huc ades ô pulchræ pulcherrima nata parentis,
Et quæcunq; uoles audacibus exige uotis.
Quidquid enim posces, tribuet tibi nostra uoluntas.
Nec dubita, tantum tuus explorare quid optes
Sit labor, & nobis porrò præstanda relinquit.
Hec ubi fatus erat, sanctè iuravit, & inquit:
Quidquid erit, quodcunq; petes, uotoq; requiri.
Hoc præstabo tibi, nec te spes fallet inanis,
Quid dimidium nostri si poscere Regni
Forte tibi libeat, nullam patiere repulsam.
Talia dicenti grates agit illa decoras
Vocibus & gestu, matrem petit inde uocantem.
Cum qua progrediens media discedit ab aula.
Virginei à tergo coetus comitantur euntem.
Ut stetit ante fores, matrem clam uirgo rogauit,
Poscere quid Regem pia tam promissa ferentem
Debeat illa refert: Caput exige nata Ioannis,
Qui mihi uoce sua non definit esse molestus.
Nititur & nostrum diuellere sœuus amorem.
Talia nos illi nunc præmia reddere fas est,
Desinat ut tandem rigidis melædere uerbis.

Dixit

FESTIVALIA.

Dixerat, extemplo medium rediere sub aulam,
Iamq; instructa dolis sceleratæ filia matris
Incipit ad Regem: Baptiste posco Ioannis
Munus habere caput fulgenti in lance recumbens.
Talia nec natæ Rex inclyte dona negabis,
Non uiolanda, prius qui Iuramenta dedisti.
Horruit ad uocem Herodes tam dira petentis,
Tristiciam cepitq; animo magnumq; dolorem.
Talia iam uellet se non promissa dedisce
Virgineis uotis, quæ non reuocare liceret.
Angitur infelix animo, sibiq; ipse repugnat,
Nam pietas mentem deterret crimine tanto,
Insontemq; uirum ferro iugulare uidetur
Esse immane nefas, nulla ratione piandum.
Rursus amor stimulans sceleratæ coniugis urget,
Talia poscenti renuat ne dona puelle,
Iuramenta scelus uiolari grande uidetur.
Quin etiam uoces & uerba odiosa recurrent,
Ille quibus gratos abrumpere nixus amore.
Fluctuat incertus quid agat, dubiuq; futuri
Alternantē animum nūc huc nunc deprimit illuc,
Iam fecisse libet, iam non fecisse, quod instat:
Sicut in undoso quæ fluctuat æquore nauis
Irrequieta, loco ualet haud consistere certo,

Nunc

EVANGELIA

Nunc agitur sursum, nunc uoluitur illa deorsum.
Tartara iam cernit, iam cæli sydera tangit,
Nec mora nec requies feriunt hinc inde procella
Fluctibus alternis & agente nubila uenti.
Tandem deterior placuit sententia Regi,
Concessitq; uolens urgenti dona puelle,
Ne uiolare fidem charis uideatur amicis,
Scilicet hoc cædem pretextu celat iniquam.
Dumq; cupid uerus, fit iam crudelis, haberi;
Perfidiam uitare uolens, immane Tyranni
Consequitur nomen, iustum funditq; cruentum
Impius, & sancto Domini non parcit amico.
Mox igitur misso mandat lictore Ioanni
Præcidi caput, & spaciosa in lance reponi,
Quod capiat uoti compos pulcherrima uirgo.
Protinus implentur sœui mandata Tyranni
Coniugis instinctu, ne fors sua iussa retractet.
Lictor adest, collumq; graui transuerberat istum,
Tum caput innocui Vatis ceruice reuulsum
Traditur impavidæ scelerata ad facta puelle,
Contrectare manu non horruit illa cruentas
Cum ceruice comas, pallentiaq; ora Ioannis
Impuris heu tam manibus non digna teneri.
Iamq; ferens patina rursum concendit in aulam,

Obli-

FESTIVALIA.

Obtulit & charæ regalia dona parenti
Tristia, sed nimium mulieri grata nephanda,
Et iam discipuli perculta mente Ioannis
Audierant mortem, scelerataq; facta Tyranni.
Protinus adueniunt mœsti, corpusq; receptum
Imponunt tumulo, charum lugentq; Magistrum:
Hoc illi extremi soluentes munus honoris.

IN DIE NATIVITATIS MARIAE.

EVANGELIVM MATTH. CAP. I.

ARGUMENTVM.

Progenies Christi primo narratur ab ortu,
Ordine fœlices enumerantur Aui.
Scilicet ut constet series longissima rerum,
Et patribus Christum semen adesse datum.

Progeniem Christi liber hic describit Iesu.
Davidis qui natus erat, qui natus Abrahæ.
Isacum Sara genuit grandæus Abraham.
Ille dein Iacobum, Iacobus produxit Iudam,
Illijs & reliquos undeno nomine fratres.
Inde nurus Thamyræ cultu deceptus Iuda
Sustulit ex illa Phares Zaramq; gemellos.
Hinc Esrom genuit Phares, Esromus & Aram.
Aram Aminadab dedit, Aminadabq; Naasson.
Salmonem Nâsson, Salmon Rachabe Boosq;.

Inde

EVANGELIA

Inde Boos Obed genuit Moabithide Rutha
Obed ab hoc iesse fecit, Davidq; iesse
Regem qui genuit salomonem coniuge Natum
Bersabæa, Vriæ fuerat quæ simplicis uxor.
Hinc Salomen fecit Roboam, Roboas sed Abiam.
Ason Abia tulit, Iosaphat prognatus ab Asa.
At Iosaphat Ioram pater est, sed Ioram Ozia.
Is Ioathan fecit, Ioathan produxit Achasq;
Ezechiam Achas dedit, Ezechia Manassem,
Qui pater Amonis, Iosiam protulit Amon.
Iechoniam genuit Iosias, illius atq;
Fratres, dum capti Babylonica uincula gestant,
Hinc post exilium Iudea à gente remotum
Iechoniam genuit Salathiel. ille deinceps
Zorobabel, qui post Abia produxit, at ille
Eliachim pater est: mox Eliachim tulit Azor.
Azor ab hoc Sadoc, generans dedit Achim.
Achim post Eliud, qui protulit hinc Eleazar.
Hoc genitore Matham satus est: hoc rursus Jacob,
Qui pater est iusti Mariam ducentis Ioseph,
Ex qua natus erat Christi cognomine Iesus
Aeterni patris soboles, mulieris e& idem.
Atq; haec progenies totius stirpis, Abrahe
Semine procedens atq; in Davide resistens.

Quatuor

FESTIVALIA.

Quattuor atq; decem capitum fert nomina secum.
Hinc si procedas Iessei à stemmate Regis
Vsq; ad captiue Babilonica uincula gentis,
Maiorum inuenies bis septem nomina rursum.
Deniq; si porrò iuga post Babilonica gentem
Ordine dinumeres ad nati tempora Christi.
Illa patrum series numero quadrabit eodem,
Totaq; sic constat Christi generatio Regis
Partibus æquatis in tres distincta maniplos.
Qua ratione sed hic fuerit prognatus in Orbem,
Qualiaq; in tanto miracula prodita partu,
Postmodò dicentur uero narrata tenore
Hic seriem gentis satis est monstrasse uetus istam.

PRAECEDENTIS EVANGELII SUMMA

& argumentum breve.

A Edita regali Davidis stirpe Maria
Quòd fuerit Christū peperitq; mater Iesum
Quodq; impleta sient summi promissa parentis,
Que data Iesseo fuerant credenda Prophetæ:
Scilicet ipsius Messiam è stirpe futurum,
Pagina Matthei testatur prima, recensens
Ordine contexto Patres, Regeq; sequentes,
Quotquot ab Abramo numerantur ad usq; Mariā,

Quo

EVANGELIA

Quæ socio nupsit cognatæ gentis Ioseph.
Hic scopus, hæc uere est Capitis sententia primi
IN DIE S. MATTHAEI APOSTOLI ET EVANG.
EVANGELIVM MATT. IX. CAR.

ARGUMENTVM.

Quòd peccatores recipit, culpatur Iesu:
illorum causa se sed adesse monet.

Digrediæ iret cū Christus ab urbe Caper.
Ecce hominem uidit pro uectigale sedet
Nomine Matihæum, subito cui talibus inquit:
Quid cumulas tanto mortalia lucra labore?
Et nihil interea quæ sunt caelestia curas?
Me sequere, & quæcumq; tenes possessa relinque.
Te faciam longe meliori sorte beatum,
Thesaurosq; tibi cælesti sede recludam.
Ille statim surgit, Christum sequiturq; uocantem
Sordida mutato iam pectore lucra relinques.
Hinc ubi progressi fuerant, Matihæus amico
Accipit hospicio Dominum, gaudetq; recepto.
Illi ergo domo cum discubuissest Iesu,
Ut caperet lautæ gratissima fercula mense,
Maxima continuò conuenit turba Telonum,
Et peccatores denso simul agmine multi
Accumbunt cum discipulis, iuuat ora tueri
Præsentis Domini, uocemq; audire docentis.

p. 18

FESTIVALIA.

Plurima nam dapibus miscebat uerbi subinde
Peccantes rogitans meliori insisterem uite.
Hoc Phariseorum cum gens inimica uideret,
Qui sibi iusticia legis cultuq; placebant,
Seq; alijs longe meliores esse putabant,
Protinus ad Christi tacite dixere ministros:
Cur ita cum turba se peccatrice magister
Consociat uester, coniunctus & assidet illis?
Nec potius tam prava uirum consortia uitat,
Dedecus unde refert, nullum laudatus honorem.
Audijt hanc uocem simui & respondit Iesus:
Non opus est ualidis medico, sed uiribus ægris,
Quiq; iuuare potest proprijs se uiribus ipsum,
Auxilio alterius non indiget ille salubri.
Ite sed hinc potius, uero cognoscite sensu,
Quid sibi sacra uelint Beeritis uerba Prophetæ;
Non holocausta uolo pingues oblata per aras,
Sed super afflictos miserantia corda requiro,
Vos igitur quare factum reprehenditis illude
Quod peccatorum miseror, studioq; fideli
Sectantes doceo meliora munera uite,
Scilicet officij pars est haec maxima nostri.
Non etenim ad iustas nihil adiutoris egentes,
Sed peccatores ueni ad meliora uocandos.

Osee 6.

T IN

EVANGELIA

IN DIE S. MICHAELIS ARCHANGELI

EVANGELIVM MAT. XVIII. CAP.

ARGUMENTVM.

Simplicitate iubet pueros imitemur Iesum:

Quantaq; concilient scandala damna, mon-

Hora fuit quando magna stipante ceterua
Discipuli Christum tali sermone rogabant
Omnia qui nosti, praesentia, facta, futura,
Dic age, nec pigeat nobis aperire Magister,
Caelorum in regno quis nam sit maior habendus.
Audijt orantes, puerumq; accersit Iesus
Viribus atq; animis tenerum, membrisq; pusillum
In medio statuens, responsaq; talia dicit:
Hoc uerè affirmo, per summāq; numina testis,
Vos nisi conuersi planè fueritis ab imo,
Et pueris facti similes, uelut iste, pusillus,
Mens quibus est simplex, mudiq; ignara malorum,
Non dabitur uobis caelestia regna subire.
Quicunq; ergo libens humilem se fecerit ipsum
Pectore demissso penitus, ceu parvulus iste,
Maior erit summa regni cælestis in aula.
Nomine quiq; meo puerum suscepere it unum,

Recta docens illum, factisq; ad honesta gubernans
Huic ego gratificans me suscepisse putabo.

Quisquid

FESTIVALIA.

Quisquis at è paruis credentem offendereit unum,
Huic melius longè fuerit perferre molarem
A collo lapidem, pontiq; sub aquora mergi.
Væ nimium mundo tam scandalata dira mouenti
Criminibus uarijs: quanquam fieri illa necesse est,
Væ tamē huic homini per quē mala scandalata fient.
Est enim peccans alieni criminis autor,
Exemploq; suo plures facit esse nocentes.
Si te fortè manus uel pes offenderit alter,
Hunc absconde secans, & proijce, ne mage lēdat.
Est melius uitam tibi namq; intrare perennem
Corpore truncato, manibus pedibus ue resectis,
Omnibus ac membris aeternos ire sub ignes.
Sic oculus quando mala te per scandalata lēdit,
Erue continuò, terræq; illide nocentem,
Nec te fallaci seductum lumine perdat.
Est oculo melius si cœlum intraueris uno,
Tartara luminibus quam cœca subire duobus.
Ne mihi de paruis aliquem contempserit ullus,
Dico etenim uobis, quod cuilibet additus horum
Angelus in cœlo summi uidet ora parentis.

EPISTOLA DE ANGELIS.

Ex Apocalypses Cap. XII.

T 2 ARGV.

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Pugna fit in cælo, ueterem bellatur in hostem,
Aetherea uictus pellitur arce draco.

Pugna grauis cæli spaciofa per atria cepit.
Et uehemēs bellum discordi exarsit Olympi
spirituum princeps Michaël pernicibus aliis
Ipsius & socij iuncto simul arma ferebant
Agmine, tartareum contrā (fera monstra) draconis
Sydera de cælo spiritis implexa trahentem,
Pellere quem cælo mens omnibus una manebat,
Hinc arsere graues animis cælestibus ire.
Ille suas contrā uires attollit, & amplas
Educens turmas uolento Marte repugnat,
Nec nisi deuictus medio uult cedere campo.
Non sperata tamen uictoria contigit illi,
Nec licuit parto socijs gaudere triumpho,
Succubuit uictus cælesti robore tandem,
Amplius & cælo spacium non repperit ullum.
Maximus ergo draco, serpens antiquus, & hostis
Humani generis, totum qui perdidit Orbem,
Qui sathanæ nomen gerit, estq; diabolus idem,
Aethere deiicitur summo uictricibus armis,
Et cadit in duram scelerato corpore terram,
Totaq; spirituum comitatur turba malorum.

FESTIVALIA.

Fit sonitus cælumq; graui tonat omne fragore,
Pulsaq; concutitur tam uasto pondere tellus.
Hæc ubi facta, polo uox est audita sub alto
Talia proclamans ingenti iubila plausu:
Nūc decus & uirtus, nūc regnū & summa potestas,
Soli facta Deo est, Christoq; illius in æuum:
Nunc humana salus damno est reuocata priori,
Quandoquidem cecidit summo delapsus in imum
Accusator erat nostri qui semper & hostis,
Ante Deum culpans miseros clamore maligno
Noctes atq; dies, rabida nec fauce quiescens.
Hunc modò uicerunt Agni uirtute piorum
Agmine, per sanctum quem reddidit ille cruorem,
Perq; sui uocem uerbi testantis abundè,
Quod propter nomen domini, diuinaq; iussa
Non etiam charam dubitarunt perdere uitam,
Atq; suum cunctis caput obiectare periclis
Extremam stabiles perpetuae mortis ad horam.
Nunc igitur cæli pulso gaudete dracone,
Exultate pij quicunq; habitatis in illis,
Dicentes domino tali promulcere grates.

IN DIE FESTO SYMONIS ET IUDÆ,

EVANGELIUM IOAN. XV. CAP.

T 3 ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Contra odium mundi fraternum Christi amore
Discipulis mandat, de cruce præq; monet.

HAEC ego discipuli uobis mandata relinquo,
Ut stabilem inter uos animi seruetis amorem.
Firmaq; contineat uestras concordia mentes.
Quod si uos odio mundus male sanus habebit,
Non ignoratis, quod me prius oderit ille.
Ut me tractauit, sic uos quoq; semper habebit.
Impia de mundo quoniam si membra foretis,
Haud dubie tanquam sua pignora mundus amaret.
Nunc quia de mundo non amplius estis iniquo,
Sed mihi selectos uos in mea regna uocauit,
Propterea ille odijs uos nunc exercet amarit.
Este mei uerbi memores, quod diximus ante,
Non seruus maior domino, cui paret, habetur,
Discipu.

FESTIVALIA.

Discipuli non est melior fors sorte magistri.
Ergo mihi infensi rabido si corde fuerunt,
Quid mirum si uos odio sectantur iniquo.
Sermonis ceu iussa mei seruare solebant,
Sic quoq; doctrinam seruabunt, credite, uestram;
Sed neq; me audierunt, nec uos audire libebit,
Nomine sed nostro facient haec omnia uobis,
Quod neq; me nec ritè meum nouere parentem,
Imperio cuius ueni demissus in orbem.
Quod si non ueniens monuissem sedulus illos,
Non ita peccassent, & nullum crimen haberent:
Nunc aliquam uero nequeunt prætexere causam,
Nec licet ingratis tantum excusare furorem.
Me quicunq; meum simul odit & ille parentem,
Et gemimum peccans committit crimen in ambos.
Et tamen egissem non tanta uidentibus illis,
Quæ nullum præstare alium potuisse fatentur,
Se purgare queant forsan, culpaq; carerent:
At nunc uiderunt mea facta potentia coram,
Et tamen oderunt Natum pariterq; parentem.
Scilicet haec fiunt, ut lègis uerba probentur,
Carmine lessæo quæ de illis scripta leguntur:
Onere innocuum iustæ sine pondere cause.

Psal. 55.

T 4 IN

EVANGELIA
IN FESTO OMNIVM SANCTORVM
EVANGELIVM MATT. V. CAP.
ARGUMENTVM.

Enumerat Christus uitæ quæ facta beatae,
Adiicit & factis præmia larga p[re]ijs.

Cum populi turbam ingentem spectaret Iesu
Quæ magno studio fuerat sectata docens
Ut uocem audiret, mirandaq[ue] facta uideret.
Protinus ascendit sublimi culmine montem
Prospiciens cælum populi, fessusq[ue] resedit.
Discipuli dominum fido stant agmine circum.
Ille docens linguam tali sermone resoluti:
1 Fœlices animi qui paupertate laborant,
Nam posseßia erit regni cœlestis eorum.
2 Fœlices nimium qui tristi pectore lugent,
Namq[ue] illis lœte uenient solatia mentis.

Fœlices

FESTIVALIA.

- Fœlices animo mites & corde benigni, 3
Hæredes terræ quoniam redditur opimi.
Et qui iusticiam esuriunt sitiuntq; beati,
Nam saturabuntur donis cælestibus olim.
Fœlices, hominum qui res miserantur egenas,
His etenim similis ueniet miseratio cælo. 6
Fœlices nimium qui mundo pectore uiuunt,
Namq; Deum quondam manifesta in luce uidebunt. 7
Fœlices odio uacui, pacemq; tuentes,
Namq; Deo nati tales dicentur in æuum. 8
Deniq; fœlices qui uim patiuntur iniquam
Propter iusticiam, tales potentur Olympo.
Vos quoq; fœlices eritis uereq; beati,
Tristia cum uotis homines opprobria dicent,
Et grauibus pœnis miseros hinc inde fugabunt,
Omnia dicentes in uos mala uerba; sed illud
Immerito facient propter mea nomina uobis.
Tum gaudete uiri, letatq; extollite mentes,
Namq; manet uestros merces immensa labores
In cælo, requies ubi erit finisq; malorum.
Nec uos pœniteat socij tam fortis acerbe,
Sic etiam sanctos tractarunt antè Prophetas
A domino missos, quos sæcula prisca tulerunt,
Et mihi sic etiam facient crudelibus ausis.

T S Commx

EVANGELIA

Communes igitur mecum tolerate labores.
Premia quo mecum socij coniuncta feratis.

IN DIE PIARVM ANIMARVM.

EVANGELIVM IOANNIS V. OR

ARGVMENTVM.

Natus habet uitam supremo à patre perennem,
Iudicium toto qui super orbe feret.

Purima cùm Christus facili de morte piorum
Verba locutus erat, quodq; ipsum uita per misericordiam
Cælica contingat summi bonitate parentis,
Has etiam sacro profudit ab ore loquelas:
Vera loquar uobis spacio uenit hora prepingua,
Et iam tempus adest, ut mortua turba uocantem
Audiat æterni Genitoris ab æihere Natum,
Cuius uox totum resonabit uiua per orbem,
Quiq; illam audierint, animis & corpore uiuentibus
Sicut enim uitam Pater in se continet ipso,
Sic illam in Natum miro transfudit amore,
Perpetuoq; illi propriam concepsit habere,
Sic tamen ut quæuscunq; uelit communicet illam
Insuper & summo Natum dignatus honore
Aeternus Genitor, supremi tempore mundi
Iudicium celebrare dedit, totumq; per orbem
Humanum censere genus sub fine dierum.

piv

FESTIVALIA.

Propterea quod natus homo quoq; filius esset
Aeditus in carnem, sed crime liber ab omni,
Quod natura hominis poni concepit ab eis.
Talia, que refero, non debent mira uideri,
Euentura suo nam singula tempore fient.
Hora uenit quando cuncti tellure iacentes,
Longa quieuerunt cæci qui tempora fati,
Accipient uocem nati uenientis Olympos,
Illiis & iussu rupta tellure resurgent.
Longa patrum series, nati, pariterq; nepotes
Exibunt tumulis, & corpora uiua resument,
Maximus immenso complebitur agmine mundus
Non homines una sed enim ratione resurgent.
Et diuersus erit tanto sub iudice finis,
Nam quicunq; suis operati iusta diebus,
Et bona fecerunt animo studioq; fideli,
Talibus ad uitam dabitur prodire perennem.
Mortis ab imperio cæliq; ad regna resurgent:
Contrà, qui uitam factis egere nefandis,
Seq; reos praui scelerum fecere malorum,
His ad Iudicium reddetur uita tremendum.
Ut meritas iuxta poenas mittantur ad Orcum:
Talis erit finis iustorum & meta malorum.

IN

EVANGELIA
IN FESTO S. MARTINI EPISCOPI.
EVANGELIVM LVC. XII. CIP.

ARGUMENTVM.

Expectant dominum sera ceu nocte ministri,
sic etiam uigiles conuenit esse pios.

Discipulis Christus sic est aliquando locutus:
Vos quicunq; mei cupitis uerè esse ministri,
Cultibus in sanctis uestros præcincte lumbos,
Ardentesq; manu lychnos teneatis utraq;
Ut similes seruis studio fatis in omni,
Qui dominum expectant ad gaudia leta uocatum,
Absentemq; domo redditurum tempore certo,
Ut quando ueniat multa sub nocte reuersus,
Impatiensq; moræ uelociter ostia pulset,
Continuò referent intromittantq; iubentem,
O nimium seruos tali ratione beatos,
Quos ueniens dominus uigilantes repperit esse
Hoc equidem dico uobis, sese ille parabit
Succim gens, mensa seruosq; sedere iubebit,
Et uice mutata ingrediens inseruiet ipsis,
At rediens prima noctis uel parte secunda,
Semper in officio positos si inuenierit illos
Pœlices nimium seruos uereq; beatos,
Tanta relegato quibus est uigilantia somno.

At 101

FESTIVALIA.

At uos hoc certa moniti ratione sciatis,
Si dominus nosset, quo fur uenturus in ædes
Tempore sit noctu, uigilans attendere illum,
Nec sineret fracto latitantem irrumpere tecto.
Vos igitur fitis simili ratione parati,
Namq; hominis Natus ueniet, quo tempore forsitan
Pectore seculo minimè expectabitis illum.

IN DIE S. NICOLAI EPISCOPI.

EVANGELIUM LVC. XIX. CAP. ARGUMENTVM.

Rex abiens seruis committit grande Talentum,

Qui reduci rursum lucra parata ferunt.

CIVm ppe uenisset Solymarū Christus ad urbē,
Discipuliq; rudes Regnum cælestē putarent
Esse reuelandum spacio fortasse propinquo,
Mentibus errorem dominus quō tolleret istum,
Venturum alia regnum ratione daceret,
Sermonem tali à simili producere cœpit:
Nobilis è patria peregrinus ibat in oras,
Acciperet quō sceptra noui sublimia regni,
Cognati quæ morte sibi concessa uocabant,
Inde reuersurus regni ditione recepta.
Ergo prius patrijs quam digredetur ab oris
Ante decem seruos in regia tecta uocauit,

Parabola
de talētis.

Expos.

EVANGELIA

Expositaq; uie causa, quam tenderet ire,
Vnicuiq; minam præsenti tradidit ære,
Omnibus & pariter communi nomine dixit:
Hoc pretium serui cura tractate fidi,
Mercibus alternis mutantes æra uicissim,
Emptaq; cum largo rursum diuendite quædum,
Exercete manu lucrosa negocia dextra,
Ut condigna mihi redituro lucra paretis,
Præmia tum uobis referens non parua repandam.
Talia præcipiens, peregrè digressus, abiuit.
Ast dominum ciues animis odere malignis,
Illi sese cupidi subducere regno
Legatos misere procul, qui talia dicant:
Nolumus esse magis tali gens subdita regi,
Legibus exempti sed libertate fruemur.
Ille alios ciues alijs sibi querat in oris,
Quos premat imperio duro, nos atq; relinquat.
Talia cùm peregre uenerunt nuncia Regi,
Insane doluit grauiter molimina plebis,
Tantaq; commouit generosam iniuria mentem:
Sed tamen occultam pro tempore suppressit iram.
Taliaq; ulcisci statuit malefacta reuersus.
Iamq; noui regni confessis ordine rebus
In patriam lœtæ cùm conditione redisset,

CONNO

FESTIVALIA.

Conuocat accito bis quinos ugmime seruos,
Ante quibus pretium dederat, lucrumq; parare
Iusserat, & paruo magnos acquirere fructus,
Scilicet ut uideat, quæ commoda quisq; pararit,
Et qua commissum tractarit fruge talentum.

Primitus accedit primus, qui talia fatur:

Ecce minam depono tuam, Rex inelite, lucro
Rettulit illa decem, studio tractata fidelis.
Laudauit seruum dominus, dixitq; uicissim:
In minimo fidus quoniam mihi serue fuisti,
Ex uno faciens nobis quinq; talento,

Imperium supra totidem tibi traditur urbes,
Illiſ presideas iubeo, & cum laude gubernes.

Post hunc alter adest parto cum fœnore seruus

I.

Quinq; minas referens una lucrante paratas,

Huic etiam dominus letas concessit habendas

Oppida quinq; super, iussitq; præesse regendo.

Tertius accedit diuerso pectore seruus,

Ad dominum uultu qui rettulit ista minaci:

II.

Ecce tuum pono tibi Rex iniuste talentum,

Quod mea seruui circum sudaria uoluens,

Ne, dum lensus abes, quicquam decederet illi.

Promere non ausus fueram, te namq; timebam,

Et quoniam prædurus homo, perparcus, & asper.

III.

Acci-

E V A N G E L I A

Accipis inuadens, ubi nil prius ipse locasti.
Atq; ibi farra metis, quā non tua dextera salt.
Non tulit ingrati dominus conuicia serui,
Atq; ita respondit iustum commotus ad iram
Ex sermone tuo te perfide iudico nequam,
Verbaq; que dicis licentia pectora produnt.
Si tamen hoc noras, quod sim prædurus & offensus
Nempe ubi non posuit tollens, aliena metens
Semina, cur nostrum precium sine fruge tenet?
Ilo siq; minus tibi querere lucra libebat,
Cur non in mensa posuisti numerariorum?
Vnde recepissem cum fœnore lucra reuersus,
Nudaq; sors saltem sic non sine fruge fuisset.
Hec ubi fatus erat seruo Rex asper iniquo,
Reuertit astanti famulorum talia turbe:
Huc agite, ingrati manibusq; auferte talentum,
Et date conseruo potius bis quinq; tenenti.
Respondent famuli: Tamen hic sat possidet amicorum
Tradite (Rex inquit) iubeo nihilominus illi,
Nam referam uerum uobis, nec mentiar illud:
» Munera quisq; habet, plura huic adiecta dabilius
» Qui caret, huic etiā quod habet tolletur ademptus
At uos ite, uiros nobisq; afferte rebelles,
Qui se fecerunt nostris è ciuibus hostes,

100

FESTIVALIA.

Imperiumq; meum ulterius non ferre uolebant,
Attrahite muitos, ut me spectante necati
Sunt in eis poenas pro seditione rebelli.
Vivere non etenim tali sub rege merentur.
Sed procul hinc abeant Stygia sub regna tyranni,
Supplicium aeternumq; ferant pro talibus ausis.
Hæc ubi rettulerat simili sub imagine Christus
Cum socijs pergens Solymam contendit ad urbem,
Instantis memor officij, sortisq; futuræ,
Ad quam festinans studio properabat anhelo.
Tantus amor nostræ fuit, & pia cura salutis.

IN FESTO CONCEPTIONIS MARIAE VIRGINIS.

EVANGELIVM MATT. I. CAP.

ARGUMENTVM.

In patrias ædes Mariam dedit Ioseph,
Admonitus somno pignora quanta feram.
Desponsata fores Christi cùm matre Ioseph
Nomine uirgineo, q; adhuc illæsa tenebat,
Ante suas illam feret quā m sponsus in ædes,
Res comperta fuit, grauidam portare puellam,
Flaminis ætherei conceptum numine pignus.
Hoc ubi cognouit de uirgine sponsus Ioseph,
Territus est animo, casum doluitq; Marie,
Deceptam quam forte malo credebat amore.

V Duce-

EVANGELIA

Ducere pregnantē quapropter abhorruit illam
Quæ corrupta foret, mœchi ne nomen habet.
Et tamen ut syncerus erat, probitate fidelis,
Noluit idcirco miseram infamare puellam,
Sed clām constituit potius discedere ab illa,
Et primo infaustas sub limine linquere thedat.
Talia aberranti secum dum pectore uoluit,
Angelus in somnis ueniens apparuit illi,
Talia suscipiens: Soboles Davidis Ioseph
Ne timeas sponsam patrias traducere in aedes,
Credulus & uana ne suspicione labores:
Non etenim passo grauidum fert criminē uentrum
Desponsata tibi Mariæ castissima uirgo:
Spiritus impleuit domini sanctissimus illam,
Ut pareret sacram cælesti semine prolem,
Nomen utrungq; simul diuiq; hominiq; gerent.
Hoc tamen ille sa sic uirginitate peractum
Noueris ut uirgo pariter materq; futura
Illa sit, in partu nomenq; utrumq; tenebit,
Exemplumq; nouum statuet, quod nulla priorum
Aeditit, atq; euo nulla est factura sequenti:
Illi ergo sacra ueniet qui natus ab alio,
Filius ille Dei summo dicitur honore,
Cui circunciso facies tu nomen Iesu.

FESTIVALIA.

Natus suam plebem redimens saluabit ab omni
Crimine peccati, ueram dabit atq; salutem,
Hinc Saluatoris meritò cognomen habet.
Atq; hæc facta quidem domino curante fuerunt,
Ut completa forent Esaiæ uerba prophetæ,
Talia qui cecinit sacris oracula uerbis:
Aspice uirgo manens casta grauidabitur alio   »
Et pariet natum, cælo cui nomen ab alto   »
Emanuelis erit: si nostra uoce resoluas,   »
Nobiscum dominum designat adesse potentem,   »
Angelus in tenues & iam discesserat auras,
Humida nox quando somnusq; reliquit Ioseph.
Ille thoro surgit, diuinaq; iussa cape ssens,
In sua prægnantem deduxit tecta Mariam,
Atq; chara tenuit pro coniuge coniunx.
Non tamen amplexu sociam cognouit amoris,
Sed pius abstinuit coelebs à corpore sancto,
Donec ab intacto peperisset uiscere natum,
Et primogenitum partu fœlice tulisset.
Hunc, ubi natus erat, uenerans suscepit Ioseph,
Imponens pueru diuinum nomen Iesus,
Indicium nostræ quod habet signumq; salutis.

IN FESTO DEDICATIONIS TEMPLI.
E V A N G E L I U M LVC. XIX. CAP.
V 2 ARGY-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Vt dominum uideat, scandit Zachæus in dum,
Illiis hospicio limina Christus adit.

Ad Solymam tedens Iericho transibat.
Ecce uir obuenit Zachæus nomine priu.
Ille Telonus erat, diues, Christumq; uolebat
Cernere, p̄e turba sed non ingente ualebat,
Corpore Pygmæo simili quod parvulus esset.
Præcurrens igitur, ramos conscendit in alta
Arboris, ac fucus & moro cognomen habentis.
Hinc dominum sperat melius se posse tueri,
Hac transiturum quem publica fama ferebat.
Iamq; locum Christus peregre deuenerat illum,
Cum geminos tollens oculos suspexit in altum,
Zachæumq; uidens ita mox affatur eundem:
Festimans Zachæe ueni, descendere repente,
Namq; tuas hospes cupio diuertere in ædes,
Atq; hodie tecum, pateris si forte, manebo.
Ille mouens sese properè descendit ab alto,
Aedibus & letus dominum suscepit Iesum,
Hospite se tali iam credidit esse beatum.
Hoc ubi Scribarum gens inuidiosa uideret,
Murmure sic tacito secum sub corde fremebant
Ad peccatorem cur hic diuertit iniquum?

FESTIVALIA.

Nec magis hospicium meliori à ciue requirit
Huncine nos missum cælo uenisse putemus?
Turpia peccantum qui sic consortia queritis
Ad dominum uero Zachæus talibus inquit:
En medium partem cunctorum Christie bonorum
Pauperibus dono:tum si cui fraude nocebam,
Quadruplicas damnum largo cum fœnore reddo,
Nec tamen his diuum credo meruisse fauorem,
Quicquid id est, præsens tua sit mihi gratia, posco.
At dominus grata respondit uoce uiciissim:
Læta salus hodie domui bene contigit isti.
Filia nam credens Abrahæ credentis & ipsa est,
Huic quoq; debetur ueterum promissio patrum.
Quærere nanq; Dei natus peruenit in urbem,
Perdita que fuerant, & conseruare reperta.

DE COMMUNI FESTO APOSTOLORVM.

EVANGELIVM MAT. IX. CAP.

ARGUMENTVM.

Cum paucos habeat meſſis diuina ministros,
Noſtra Deum plures poſcere uota decet.

Circumiens paſſim Galilæa Christus in ora,
Oppida per uicosq; ſimul, per rura, p urbes,
Dogmata tradebat ſacri cæleſtia Verbi,
Omnibus inq; ſcholis resonanti uoce docebat.

V 3 Alc

EVANGELIA

Atq; Euangelijs spargens mysteria paſsim,
Regna Dei ſpacio monſtrabat ad eſſe propinqua.
Propterea cupidè iam ſuſcipienda monebat.
In ſuper & morbos populi curabat, & omnes
Defectus hominum uerbi uirtute potentis,
Non modò doctoris, medici quoq; munera preſiebat.
Iamq; uidens turbam populi ſectantis inermem,
Protinus indoluit ſortem miſeratus eorum,
Infirmi ſiquidem defectis uiribus ibant,
Diſperſi q̄ greges ueluti paſtore carentes,
Qui ſine iudicio loca per deſerta uagantur,
Nec uitare dolos norunt, rabiemq; luporum.
Ergo diſcipulis tali ſermone profatur:
Magna quidem meſſis, ſed pauci operantur in illa.
Cultoresq; tenet cæleſtis uinea raroſ.
Propterea meſſis dominum per uota rogate,
Ipſe det ut dignos ad munera tanta miſitros,
Ne deſint ſegeti meſſores, uinitor uinis,
Regna ſed accreſcant magno cæleſtia fructu.
Proderit hoc laudi diuumq; hominumq; ſalutis.

ANTIPHONA DE APOSTOLIS.

Eſtate fortes in bella.

Fortes eſte uiri, iuſtiſima bella gerentes,
Gnauiter antiquum contra pugnate draconis.
Celica pro tali certamine regna feretis.

FESTIVALIA.

Quae promissa diu uobis sine fine manebunt.

IN COMMUNI FESTO MARTYRVM.

EVANGELIVM MATT. X. CAP.

ARGVMENTVM.

Callidus est serpens, simplex sine felle columba,
Discipulis mandant Christus utrumq; sequi.
Veniuros casus atq; affera multa ferenda,
Exponens socijs, cum præmonstraret Iesus,
Rettulit has fido depromptas pectore uoces:
En ego uos mundi fines emitto per omnes,
Sicut oves, cœtum in medium rabiemq; luporum.
Prudentes estote igitur cautoq; sagaces
Pectore, ceu serpens cum carmina sentit adesse
Incantatoris, geminas tunc obstruit aures.
Simplicitas adsit uobis imitata columbas,
Quæ sine felle manent, fraudem nouère nec ullam.
Imprimis homines, ceu monstra infida cauete,
In quibus ulla salus non est, constantia nulla;
Nec libeat uanis horum confidere dictis.
Illi etenim insidias uobis hinc inde parabunt,
Atq; dolis captos ducent ad triste tribunal.
Impia uos circum tum conciliabula cogent,
Inq; sum tacita Synagogas fraude trahentes
Corpora sanguineis lacerabunt uestra flagellis.

V 4 Quim

EVANGELIA

Quin etiam ante duces mundi, Regesq; potentes
Ducent captiuos manibus post terga reuinēt;
Et capita infandis onerabunt uestra querelis.
Atq; hęc cuncta meo facient pro nomine uobis
Scilicet ut testes uenturo sitis in euo
Criminis ipsorum, quod nunquam abolere ualebit.
Et super insanas referatis talia gentes.
Quando igitur captos tradent hostilibus ausis
Principibus coramq; uiris, & iudice fissent,
Non uos cura premat, nec sollicitudo fatiget,
Qualia conueniat tum dicere uerba loquencti.
Namq; illa dabitur uobis presenter in hora
Dicere que saeuo possitis ab hoste rogati.
Nec uos illi eritis, qui talia uerba loquentur,
Sed patris ē cælo uestri: tum spiritus illa
Per uestras linguas uelut instrumenta loquetur.
Hic animos uocemq; reget dicenda ministrans.
Non ego nunc possum paribus comprehendere uerbis.
Quantæ tunc inerunt animis mortalibus ire.
Heu scelus infandum, fratrem quoq; frater iniqua
Proditione uolens tradet, natumq; parentes,
Ipsi etiam nati genitorem surgere contra
Incipient, diraq; uolens submittere morti.
Deniq; uos odio quis non urget iniquo?

Nom

FESTIVALIA.

Nominis ob nostri causam, quod ferre nequibunt.
Propter & hoc unum miscebunt sydera terræ.
Quisquis ad extremum constas permanserit ergo,
Accipiet uitæ cœlestia dona perennis.

EPISTOLA DE MARTYRIBVS.

Ex Apocalypses Cap. VI.

ARGUMENTVM.

Fœlices animæ niueo donantur amictu,
Pro uerbo uitam que posuere Dei.

VInculta iam quinti fuerant adaperta sigilli,
Protinus apparet fulgētibus Ara columnis
Concaua, deuexo cuius sub fornicis arcu
Fœlices animæ sese ostendēre piorum,
Pro domini Verbo qui tristia fata tulerunt,
Innocuum lœta fundentes morte cruorem,
Testatiq; pijs cœlestia dogmata linguis,
Occubuere Dei sancto pro nomine letho
Hæ ueluti somno excitæ, cœlumq; tuentes
Luminibus, uocem tali clamore leuabant:
Sancte Deus, ueriq; tenax, iustissime Iudex,
Tempore quam longo tua se patientia tandem
Protrahet, & iustum non progredieris ad iram
Vicisci nostrum quando pater alme cruorem,
Desuper incipies manifeste numine Iudex;

V S Mor-

EVANGELIA

Mortales super iniustos, qui pectore sœuo
Terrea regna colunt, & nostra cœde triumphū,
In tua nec cessant sœuire tyrannide membra.
Aspicis & pateris, nec se tua magna potestas
Exerit, ut finem facias metamq; malorum?
Talia non uano sursum clamantibus ore,
Aethere uenerunt niuea de syndone uestes,
Angelicis late manibus, iussaq; fuerunt,
Tempus adhuc paruum placido requiscere fito:
Donec adimplete fratrum simul atq; sororum
Agmine, quos eadem uenturo fata manerent
Tempore sanctorum plenus constaret aceruu;
Tunc etenim poenas mundo pereunte daturos,
Innocuum quorum fudisset sœua cruentum
Dextera, sinceri propter pia dogmata uerbi:
Præmia tum sanctis fore, suppliciumq; tyrannis,
Illi in cœlum tendentibus, hisq; sub Orcum.

IN COMMUNI FESTO CONFESSORVM
EVANGELIVM MAT. V. CAP.

ARGUMENTVM.

Discipulos terreq; salem, mundiq; lucernam
Esse iubet Christus, Legis & implet opus.
Tradiderat Christus uitæ præcepta beatae
Discipulis, casus prædixerat atq; futuros,
Moll.

FESTIVALIA.

Monte sedens, quando ulterius sic dixit ad illos:
Vos quoq; sal terre chari decet esse ministri,
Condiat ut mores hominum doctrina piorum
Vestra, sua carnemq; uetet putredine solui
Catera: quòd si sal, quem conseruare decebat,
Infatuatus erit, quo tum queat ille saliri?
Proderit ad nihilum, sed projicitur, humiq;
Ut conculceretur pedibus per strata iacebit.
Vos lucem mundi chari iubeo esse ministri,
Vt mentes hominum accendatis lumine uero,
Expulis tenebris cælestia iussa docentes.
Non ualeat abscondi, quæ summo in uertice montis
Eminet urbs, semperq; situ spectabilis ipso est.
Nemo faciem accedit lychni, modioq; recondit,
Sed candelabro ponit, quòd luceat illa
Omnibus his quicunq; domo uersantur in ista:
Sic etiam totum niteat lux uestra per orbem,
Vt uidant homines uestræ facta optima uite,
Glorificetq; patrem uestrum, qui regnat Olympo,
Vestraq; tum paribus factis exempla sequantur,
Non ego uos iubeo chari sentire ministri,
Soluere quòd legem ueniam, sanctosq; prophetas:
Sit procul à uestris persuasio mentibus ista,
Non ideo uenit subiectum missus in orbem.

EVANGELIA

Ma sed ut possim factis implere labore,
Hoc opus, hic nobis labor est, haec certa uolumen.
Dico etenim uerē, cælum tellūq; peribunt,
Interitura suo naturæ tempore fato:
Nec tamen ullus apex sacrae de codice legit,
Iotaq; transibit minimum perdeiq; uigorem,
Omnia dum stant nostra perfecta labore.
Haec uos hec alios faciet perfectio saluos,
Exemptisq; iugo sub libertate reponet.
Quisquis at istorum minimam uel tollere partem
Conatus fuerit, præceptaq; sacra docendo
Extenuans, alios errore abducet eodem,
Cælorum in regno minimus censembitur ille,
Scilicet haud quaquam precio ponendus in illis.
Qui uero ista potens faciet, fieri q; docebit,
Maximus in regno cælorum iure feretur.

IN COMMUNI FESTO VIRGINVM.
EVANGELIVM MAT. XXV. CAP.
ARGUMENTVM.

Excipiunt sponsum cum lampadis igne pueri,
Altera pars oleo deficiente manet.
Tempus erat, socijs quo talia dixit Iesus,
Ultima cum uenient supremi tempora mundi,
Aduentuq; Dei propior iam fiet ab alto.

Tunc

FESTIVALIA.

Tunc se bis quinis regnum cœleste puellis
Aequabit, thalami celebranda ad festa uocatis:
Quæ postquam cultu sese instruxere decenti,
Lampada quæq; suam flammanti lumine gestans,
Nocte sub obscura festimis gressibus ibant,
Ut sponsum exciperet coetu comitâte propinquū,
Quinq; sed illarum fatuæ, totidemq; fuerunt
Pectore prudentes, ut facta sequentia monstrant.
Nam uacuas tantum capiebant lampadas illæ
Palladium oblitæ prius infudisse liquorem,
Vnde alimenta sibi succensus sumeret ignis.
Ast alie sumpserè olei cum lampade succos
Pyxide contentos, ne commodus ignibus humor
Deficeret, flammea sed nutrimenta manerent.
Iamq; pari studio sic progradientibus illis,
Longius extracto cùm tempore sponsus abesset,

Fessa

EVANGELIA

Fessa puellarum deuicit lumina somnus,
Compositæ membris placidam cepere quietem.
Noctis erat medium, talis cùm clamor ad aures
Insonuit: iam sponsus adest, occurrite lati
Ocyùs excepto ut dignum præstetis honorem.
Protinus exurgunt studio properante puelle,
Utq; abstenserunt reliquum de lumine somnum,
Quæq; suam rutilo succendens lampada lynchò
Suscitat, et late se præparat igne coruscans.
At stolidæ, quarum uacuæ iam lampades essent,
Quandoquidem nullos secum sumpserè liquores,
Talia prudentes reliquas per uerba rogabant:
Ex oleo nobis uestro date pauca sorores
Quæsumus, extincto penitus' ne lampades igne
Intereant nostræ, dignum perdantq; nitorem,
Nasq; ignominia confusæ stemus acerba.
Talia prudentes rursum responsa dederunt:
Non ita, ne nobis pariter uobisq; sorores,
Deficiat pinguis nocturnæ lampadis humor:
Non satis est binis, quod uix bene sufficit uni,
Atq; unam partem melius, quam utramq; carevit.
Quærite uos potius, precio qui talia uendunt,
Aereq; mercati uobis curate liquorem.
Protinus illæ abeunt, nimium sed tempore sero,

Empli

FESTIVALIA.

Empturæ precio pingues ad lampada succos.
Dumq; absunt stolidæ, magna comitante caterua
Sponsus adest, lœto cunctos simul ore salutans
Quotquot in occursum studio uenere frequenti.
Nec mora successit medium sublimis in aulam,
Hic ubi lœticie iam cuncta parata fuerunt,
Quiq; aderant prompti secum in penetralia ducit,
Matres atq; uiros, iuuenes, pariterq; puellas.
Post modò clausa fuit genialis ianua tecti,
Ne quisquam subeat non hæc ad festa uocatus,
Quemq; minus tali dignetur sponsus honore.
Talibus exactis fatuæ uenere puellæ
Ostia pulsantes, quæ tali uoce sonabant:
Sponse fores aperi nobis, immittit rogantes,
Venimus huc dilecte tuum quia propter honorem.
Ille refert contrà: Dicam uerissima uobis,
Non ego tam sero uenientes tempore nosco:
Ostia clausa manent, nulli huc intrare licebit,
Absuit in primis nostro qui tardus honori.
Vos igitur uigilate uiri, subiecit Iesus,
Ignari quoniam tempus nescitis ex horam,
Filius est hominis sub qua uenturus in orbem,
Iudicet ut uiuos simul ex tellure sepultos,
Omnibus attribuens acta sua præmia uitæ.

FINIS EVANGELIORVM.

CON-

EVANGELIA
CONCLVSI.

Duximus ad finem sacri monumenta laboris,
In quibus exacti nobis propè transiun*i*
Tempus, ut illius tractauimus ordine festa
Singula, septen*a* consuetaque; sabbata lucis
Qualiscunque meo ueniet censura libello:
Res equidem magno mihi constitit ista labore,
Abstulit & multas medijs cum noctibus horas.
Quidquid id est oper*a*, soli sit gloria Christo,
Cuius in hoc tantum studio seruimus honori,
Illi*s* auxilio metam quia Musa petitam
Contigit, exhausto nunc fessa labore quiescat,
Concedetque alijs spaciū meliora canendi.

VATICINIVM DE CHRISTo

Esaie Capite XI.

ARGUMENTVM.

Nascetur ueteri Dauidis germine Christus,
Atque nouam pacem gentibus ille feret.

Aspice uirga recens Isai de stipite surget,
Et nouus exili*e* ramus radice uetus;
Proferet hic fructum mira uirtute potentem,
Spiritus ac domini uer*e* requiescat in illo,
Spiritus unde uenit uero sapientia sensu,
Consilium pollens, & non superanda potestas

Cogn-

VATICIN. DE CHRIST.

Cognitioq; Dei sacro coniuncta timore:
Spiritus hic illum domini terrore replebit,
Iudicium non sic faciet, ceu lumine cernunt,
Nec statuet poenas, ceu uerba feruntur ad aures,
Iusticia potius miseris dominabitur alma,
Imperioq; inopes terra reget aqua ferente.
Tum baculo pulsabit humum, qui prodit ab ore
Illi⁹, & prauos consumet anhelitus oris.
Iusticia succinctus erit circum ilia totus:
Intemerata fide: renes circundabit ambos.
Aurea tum terras surget pax orta per omnes,
Bellaq; cessabunt odijs crudelia pulsis,
Ira procul fugiet, discordia nulla manebit,
Sed communis amor toto dominabitur orbe,
Vnanimis iungens æterno foedere mentes.
Hinc Lupus inter oues medios habitabit & Agnos,
Iunctaq; cornigero recubabit Pardalis hirco.
Paruulus ecce puer uitulos paruosq; leonum
Altiliumq; greges campo ductabit in uno,
Pascua cum uaccis ursi coniuncta tenebunt,
Et teneri amborum catuli colludere discent.
Quin etiam stabulis carpent stramenta leones,
Sicut aratores fœnilia pabulatauri,
Paruulus & blandæ qui reptat ad ubera matris,
Vipereum tangens gaudebit corde foramen,
Atq; ali⁹ primū materno à lacte remotus,

X Immit-

VATICINIVM

Immittet digitos Basilisci latus in antrum,
Nullaque percipiet contacti damna ueneni.
Denique perditio uel laesio nulla manebit,
Monte super sancto domini, tuta omnia circuim.
Namque redundabit pleno uelut aequore tellus
Cognitione Dei, que profluet omnia replens,
Diluuiumque feret fines cælestes per omnes.
Hinc æterna quies ueniet, pax atque perennis.
Talia uenturo miracula tempore fient,
Ut radix Isai, multos obscura per annos
Quæ fuit, absurgens populis uexilla ministret
Inclyta, proponatque ducem per cuncta sequendum.
Hanc gentes querent, exultabuntque reperta,
Firmaque spes cunctis populis ponetur in illa,
Ortus ab hac fructus summo requiescat honore.
Hinc iterum dominus dextram proteget amicam,
Reliquias plebis cumulans e gente relata,
Quæ seruata malis ex hostibus undique mansit,
Assyrijs, Pharijsque simul, Maurisque recocitis,
Persarumque manu, Sinearque et Hamatide dextra,
Et quaecunque iacet lato maris insula ponto,
Vexillum dominus gentes tunc mittet in omnes,
Congeret ut profugos ex Israële reducens,
Dispersosque domus Iuda compellat in unum,
Quattuor educens terrarum partibus omnes.
Tunc odium uetus Ephraimi cessabit, et hos

Exil

DE CHRISTO.

Extirpabantur quondam regnantis Iuda,
Iraq; nulla super, discordia nulla manebit,
Ambos sed populos concordia firma ligabit.
Iamq; Philistinos ambo uertentur in hostes,
Solis ad occasum uictoria signa mouentes,
Et spolia eripient sub primo habitantibus ortu.
Victus Edom, uictusq; Moab sua brachia tendent,
Ammonidumq; genus summo parebit honore.
Tunc maris Aegypti domino damnabitur unda,
Emittensq; manus summa uirtute potentem.
Flamine uentorum latices sicca bit aquarum,
Quaq; prius fluxit septeno gurgite Nilus,
Hac transire uiris sicco perone licebit,
Nauigij non usus erit remiq; per undas,
Quilibet ingrediens siccas calcabit harenas.
Semita tum populis fiet, quicunq; supersunt
Aßyrie quondam pugnaci e gente relictii,
Accidit ut quondam generi Israhelis, eunt es
Quando recedebant Pharijs e finibus illi,
Per mare diuisum uestigia sicca mouentes,
Spectantesq; retro submersum fluctibus hostem:
Talis erit sanctæ uentura redemptio gentis.

REPO.

X 2 DI-